

Grotesque ~ A Gotik Epik

dening GE Graven

Bab VII

~Udara wengi sing seger meneng wae, kajaba swara manuk hantu sing ilang saka kadohan. Lintang-lintang madhangi pekarangan Biara sing remang-remang lan cemlorot samar saka sawetara lampu lenga sumunar saka jendhela asrama rong tingkat. Ing sabrang plataran, deretan jendhela kaca patri uga sumunar, nanging padhang banget— katedral kasebut urip.

Ing njero gereja sing mencorong lan menjulang dhuwur ing ndhuwur, lukisan fresco sing rumit lan kebak jelaga nghias langit-langit berkubah. Lukisan kasebut nyebar ing meh kabeh wilayah ndhuwur katedral. Ing ngisore, rong larik pilar watu gedhe jejer ing cedhak tembok njaba lan ngubengi swiwi utama. Bebarengan, pilar-pilar kasebut nyangga penopang mabur sing mabur menyang langit lan ilang menyang langit-langit. Desain sing kokoh padha uga ana ing kabeh papat swiwi katedral lan, ing ngendi swiwi-swiwi kasebut nyawiji—ing ruang terbuka sing dienggo bareng —ana altar bertudung sing diangkat. Permadani lan gorden sing nggantung nghias kanopi kayu ukiran altar, lan hiasan tengah suci dumunung ing ndhuwur lempengan watu padat sing ana ing tengah lantai. Ing sisih kiwa lan tengen lempengan altar, ana tali kulit kandel sing diiket ing lengen wesi tertutup sing metu saka pondasi watu.

Kardinal Blasi ngadeg ing ngarep altar sing dhuwur, karo sepasang lilin lantai sing dhuwur sing madhangi pundhake. Kanthi kebak maca teks tumpukan kaca sing rapuh sing saiki dikocok, dheweke nggumam dhewe. Mripate ngucurake banyu

babagan petikan Latin saka Terjemahan Naramsin, sing wis dicopot saka arsip Apocrypha . Ing sacedhake, para biarawan Clodius lan Greville meneng-meneng ngenteni prentah. Kejaba wong telu mau, lan Friar Grate, sing sibuk ngiket tali kulit dawa pungkasan menyang wolung cincin logam ing lempengan altar, katedral ngadeg kosong.

Akhire, Friar Grate nyedhaki Blasi. "Tali-taline wis aman, Abbot; saka sing paling dawa nganti sing paling cendhek—saka njaba nganti njero."

Blasi sedhela ngalihake pandangane saka kaca-kaca sing wis rusak. "Apa tegese kuwi?"

Greville maju kanggo njelasake pernyataan Grate. "Ing sisih kiwa lan tengen dhasar watu altar, ana papat pengait. Saben-saben mbutuhake tali sing dipasang. Kabeh tali kudu—"

Clodius nggresula; dhèwèké nyela Greville lan mènèhi panjelasan sing luwih ringkes marang Blasi; "Lempengan altar dumunung ing rong rumpun lantai. Nèk lempengan ora ditarik rata , bakal nyangkut."

Blasi ngangkat alis, nanging ora tau ngalihake pandangan saka kertas-kertas kerjane. "Lan yen pancen ketahuan?"

Clodius mangsuli, "Ya, yen kecanthol, mula taline kudu diatur ulang kanthi urutan sing ngelawan —sing paling cendhek nganti paling dawa, kanthi ujung sing longgar disilangkan menyang sisih liyane altar. Banjur, lempengan kasebut kudu ditarik nganti nutup kabeh sadurunge mbalikke taline." maneh lan mbukak maneh."

"Apa angel? Melu?"

Clodius ngangkat bahuné. "Mung dawa—ing wayahe sing dibutuhake kanggo nutup lan mbukak maneh jugangan lantai."

Blasi ngandhani dhèwèké; "Saiki aku nugasaké kowé kanggo njaga supaya lempengan kuwi ora nyekel." Clodius dadi kaku nalika Blasi nerusake, "Lan, mesthi wae, aku bakal nuntut tanggung jawabmu loro yen ana keguguran."

Rahang Clodius njenggirat lan dheweke nglirik Greville, sing lagi kerutan alis ndeleng eseman Grate sing alus . Dheweke nggeliat sadurunge ngresiki tenggorokane. "Yen aku bisa, Yang Mulia; kita ora bisa menehi jaminan yen lempengan kasebut ora bakal nyangkut."

Blasi alon-alon nurunake kaca-kaca kasebut lan noleh marang dheweke kanthi mripat sing nyipit. Lan Clodius lan Greville nemokake, ing sangisore alis Kardinal sing kenceng, apa sing katon minangka tatapan Iblis sing adhem, resik, lan manteb. Mripate Blasi sing wuta kobong liwat kabeh mau, kaya-kaya ndeleng kabeh bebarengan.

Clodius cepet-cepet ngalihake pandangane, nanging malah ndeleng menyang altar nalika dheweke luwih lanjut njaluk Blasi, "Altar kasebut durung nate dipindhah. Kita mung ngerti babagan metode mindhahake liwat cathetan Abbey kuna. Kanggo nganggep yen kita bakal sukses—"

Blasi ngethok omongane; tembungé kebak rasa ora sabar; "Saiki kowe ana ing ngarepku—dudu ing asrama—amarga kowe tetep ana ing sih-rahmatku. Kowe loro pancen kepengin dadi pengawas katakombe sing anyar, ya?"

"Wah, tenan!" Greville nguwuh, "Lan kita kanthi andhap asor ngladèni kowé."

Clodius mandeng Greville sadurunge mangsuli, "Iya; nanging, yen iku nyenengake sampeyan,

Kaluhuran—”

"Banjur, kowé kudu ngati-ati supaya lempengané ora nyangkut, ya!" Blasi mbengok.

Clodius nggresula, nanging banjur nurut. "Kita bakal nurut, Yang Mulia."

Dumadakan, lawang dobel njaba saka swiwi oratorium mbukak nalika Kapten Bourne mimpin rong barisan prajurit paling kuat mlebu gereja—lan munggah ing lorong tengah sing mbagi larik kursi teras sing dawa. Swara gemuruh undhak-undhakan saka satus sepatu bot baris muni gemuruh ing oratorium katedral. Pungkasane, Kapten mbengok supaya para prajurit mandheg lan para prajurit mandheg ing posisine. Lan nalika swarane muni, nggema ing pager sing amba ing swiwi gereja, kasepen anyar tiba ing katedral.

Kardinal Blasi lan telung biarawan Abbey ndeleng nalika Kapten Bourne nyedhak. Kapten mandheg ora nyedhaki dheweke, ngeruk pipine, lan nyelehake tangane ing pinggul. Dheweke ngliwati sepasang mripat ijo sing nyelidiki katedral, umume mriksa altar nganggo tali sing dipasang. Banjur, dhèwèké ijolan pandang karo saben biarawan sadurungé noleh menyang Blasi. "Apa kita kudu miwiti?"

Blasi ngalihake kawigatene maneh menyang kaca-kaca Naramsin nalika mangsuli, "Sakcepete maneh, Kapten. Nanging, ana sawetara rincian sing cocog lan cukup penting babagan altar kasebut. Saiki Friar Clodius bakal ngandhani sampeyan babagan kasebut."

Clodius njupuk isyarat lan maju. "Ah, iya, Kapten," ujare. Biksu kasebut nerangake marang Bourne babagan pentinge narik lempengan altar kanthi rata, supaya bisa ora ngunci awake dhewe ing panggonane. Bebarengan padha mlaku-mlaku ngubengi altar meh telung menit nalika Clodius ngandhani Bourne babagan apa sing dibutuhake saka dheweke. Biksu kasebut nerusake, "Dadi, posisi wong-wongmu iku penting banget, amarga dheweke bakal dilawan kanggo papan nalika kita miwiti." Bourne ndeleng wolung tali dawa sing ana ing lantai, kanthi susunan sing pas, metu saka lempengan. "Kaya sing sampeyan ngerteni saiki," tambah Clodius, "Tugas mindhah altar rada rumit—pancen, luwih saka siji sing bisa dikumpulake mung saka penampilan. Nanging, aku butuh sangang puluh wolu wongmu—ora luwih lan ora kurang. Saiki, pira sing sampeyan duwe wis siap?"

"Cukup." ujare Bourne.

"Pancen." Clodius mengerutkan kening lan ngangkat daguné. "Oke." Dhèwèké nliti tatu sing ngrusak awak ing pipiné Bourne.

Bourne ndhingkluk lan mbisiki, "Ati-ati karo mripatmu sing bener, biarawan; aja nganti kowe meksa aku supaya ora katon ing ngarepe wong-wongku." Clodius nglirik pundhake Bourne kanggo nemokake rong barisan Pengawal Kerajaan sing teguh mandeng dheweke.

"Ya, yen ngono." Biksu mau nggresula lan noleh, kesel. "Apa kita kudu ngatur— wong-wongmu?"

"Panggonna kaya sing kokkarepake, pastur," ujare Kapten Bourne, nuduhake prajurite karo ngayunake tangane sing diulurake alon.

Clodius mandeng Kardinal Blasi, sing mung sarujuk karo anggukan ngonfirmasi.

Dadi, Clodius sibuk banget, masang wolung baris prajurit ing tali kulit. Sakabèhé, ana patang puluh wong sing nyekel rong tali paling njaba, rong puluh papat nyekel pasangan paling njaba sabanjuré, rong puluh nyekel sing paling njero sabanjuré, lan patbelas nyekel tali paling njero. Bourne ngirim wong-wongé sing pungkasan —sing ora ditugasake posisi ing tali-tali kuwi —ing njaba katedral, kanggo njaga saben telung lawang mlebu. Kabeh wis ana ing posisine; kabeh wis siyap. Lan ing kasepen sing nyelimuti gereja, Clodius mlaku ing mburi wolung baris prajurit, mriksa susunan saben pangkat gegayutan karo posisi altar. Pungkasane, dheweke mlaku adoh, ndeleng Friar Grate saka kadohan, lan manthuk. Grate mbisiki Kardinal Blasi, sing ndhagak saka kertas-kertas lan menehi isyarat marang Bourne kanthi menehi isyarat tangane. Minangka tanggapan, Bourne noleh maneh menyang anak buahe lan nguwuh-uwuh nalika ngubengi barisan. "Saben wong lanang narik! Saben baris munggah dadi siji! Kabeh baris tetep mlaku bebarengan—tarik telung cacah; ngaso telung cacah!" Dheweke mandheg ing mburine lan ngrangkul gegere. "Siap!" Tali kenceng. "Angkat!"

Sangang puluh wolu prajurit ngeden. Wolung tali keprungu kriyet-kriyet. Nanging, altar tetep ana ing lemah sucine. Blasi cemberut marang Clodius. Greville nggeliat.

"Munggah!" Maneh, para prajurit nyender ing tali nalika swara gesekan watu geser enem ton nggema ing lantai katedral.

"Munggah!"—lan sawetara inci maneh.

"Munggah!"—lan isih akeh maneh.

"Munggah!"—luwih.

"Munggah!"

Wis siyap, lan kaya pemain drum kapal sing nglawan pendayung sing lagi ambles, Bourne njaga iramane. Para prajurite kaya paduan suara sing nggresah lan ngerang. Lan saben ana panggilan anyar saka Bourne, lempengan kasebut ngeculake lantai sing luwih reged. Ing sisih ngelawan altar saka Bourne, Blasi weruh bolongan persegi panjang mboko sithik katon, ngetokake puluhan taun asepi sing metu. Pungkasane, kanthi jugangan sing jero katon cetha, swara dentuman sing banter banget. **liwat gereja.**

"Wis rampung," Clodius ngandhani Blasi, "Lempengane ora perlu diulur maneh." Blasi menehi isyarat marang Bourne nalika dheweke mlaku menyang jugangan sing wis dibukak.

"Lepasna!" Bourne mbengok. Para prajurit ngeculake tali; kringet sumunar ing lengen sing kesel; sawetara wong ambruk ing lantai dene liyane mbengkong, megap-megap banget. Nanging, Umume wong lanang ngadeg tegak, siraha mbengkong lan cangkem menganga, ngos-ngosan ndeleng langit-langit Malaikat sing dilukis.

Para Friars, Grate, lan Greville, nglapisi pinggir njaba bolongan sing reged nganggo sawetara lilin lantai sing dhuwur. Blasi mriksa bolongan sing saiki wis dipadhangi. Kanthi jerone rolas kaki, jugangan kasebut ambane nembelas kaki lan rolas kaki. Kabeh papat temboke ditutupi resin ireng, sing meh padha karo lapisan tipis awu batu bara sing diendapkan ing permukaan njero a.

cerobong asap sing kerep digunakake. Sanajan ing sangisore regedan, Blasi weruh fitur sing padha sing diukir ing tengah saben tembok: ukiran salib, saben salib ana telung bunderan konsentris sing ngubengi jantung salib kasebut. Nanging, sing narik kawigatene —sing nyepetake jantung lan ambegane meh nganti nggawe dheweke semaput, yaiku sing katon beda saka jugangan sing kobong.

Watu ireng, mengkilat, persegi panjang kanthi pinggiran sing jelas lan pojok sing landhep muncul saka lantai tengah rongga kasebut. Sisi-sisi watu sing kaya kaca katon ing sangisore cahya geni candelabra— watu kasebut katon minangka blok onyx sing dipoles kanthi apik, dhuwure pitung kaki, ambane limang kaki, lan jerone telung kaki. Nanging, sanajan padhet, monolit kasebut nduweni bolongan rong kaki tunggal, tanpa cacat, tanpa alangan, sing mbelah jantung watu sing paling amba. Rampung, baris demi baris ukiran Prasasti geometris nutupi permukaan njaba, malah kalebu njero bolongan sing mlengkung.

Ing pikirane, Blasi nimbang-nimbang persamaan sketsa Apokrifa karo Artefak asli, sing saiki ana ing ngarepe. Kanthi kepincut banget, dheweke mlaku-mlaku ing sekitar jugangan, ana sorotan sing sumunar ing mripate sing lagi mlaku. Pandangane kosong —mungkin, malah kanggo nuduhake ekspresi saka wiwitane bebener sing nggumunake sing ngilangi kabeh keraguan utawa ora percaya yen, pancen, Neraka iku nyata, kanthi lawang watu sing dhuwur ana ing ngarepe.

Saka kadohan, Kapten Bourne nyeluk Blasi; "Lan apa maneh sing kudu ditindakake?" "Ah, iya. Mesthi," Kardinal nggumam, ketoke kehipnotis karo gambar Gatesstone, nalika kenangan babagan sedulur-sedulure sing wis tilar donya narik pikirane, saya cepet. atine, lan nuwuhake rasa sengit sing gedhe marang Raja Edward, saka Inggris. Lan ing wayahe kenangan lan rasa getir kuwi, dheweke kelingan swara roh Jean Jacques Blasi sing langgeng, sing kandha marang dheweke; 'Dheweke ndhelikake rahasia, senjata kanggo ngrusak raja Inggris. Kowé kudu njupuk alih senjata iki, Francois. Kowé kudu ngeculake senjata iki marang dhèwèké.'

"Lo?" pitakone Bourne karo rasa ora sabar sing saya tambah.

Blasi mbayarake pandhangane lan mbengok, "Friar Grate, yen wis mlebu, aku butuh cahya sing cukup kanggo ndeleng. Lan kowe kudu ngancani aku." Dheweke noleh menyang Bourne; "Aku butuh tali lan sawetara wongmu, kanggo nurunake aku menyang pinggir." Para biarawan lan prajurit padha sibuk dhewe-dhewe.

Ora let suwé, Clodius lan Greville nglumpuk ing sandhingé Blasi, sing saiki ngadeg ndeleng saka ndhuwur. Kaca-kaca Naramsin. Kardinal noleh lan ngomong karo Clodius sadurunge masrahake tumpukan kertas kasebut marang dheweke, "Sampeyan ngerti pentinge perkamen iki. Saiki, ati-ati karo iki; iku alus. Lan AJA ngeculake, amarga aku wis ngatur kanthi presisi."

"Pancen, Yang Mulia," Clodius njupuk kertas-kertas mau saka dheweke. Mripate sing ngelih ndeleng kaca-kaca sing ringkih, gumun amarga dheweke nyekel teks kuna mau ing tangane.

Blasi nambahake karo prentah, "Kowé kudu masrahake marang aku nalika aku njaluk."

Bourne mlaku ing sandhinge prajurit sing nyeret tali menyang jugangan. Telung prajurit ngetutake dheweke. Ing pinggir bolongan, para prajurit nurunake tali ing sisihe lan mbantu nurunake Blasi menyang ngisor lantai. Ing mburine, Friar Grate cepet-cepet maju karo candelarum cilik sing isine pitung geni. Mandheg, sandhale kepleset ngliwati rereget sing ana ing bolongan kasebut lan dheweke meh tiba ing jugangan. Ing kono dheweke ngadeg, nyekel lampu lan nggantung ing pinggir, karo tinju Bourne kenceng ing mburi jubahe. Kapten narik dheweke menyang papan sing aman lan nggresah ing pundhake, "Kanggo imam sing sregep, sampeyan pancen ngece pati."

Ing njero jugangan, Blasi nyelehake sandal ing lantai lan ngeculake taline. Kardinal ngusap rereget ing ngarep jubahe, nanging jelaga sing bandel isih ana. Dheweke nggoleki sakubenge sing peteng sadurunge nguwuh saka ngisor, "Friar Grate! Jupuk obor!" Para prajurit mbantu nurunake Friar Grate menyang bolongan. Blasi mlaku nyedhaki tembok lan, kanthi tangan munggah, nglambai menyang Clodius. "Perkamenku; wenehna aku."

Clodius mbandhingaké lantai reged karo jubahé sing resik. Nanging, dhèwèké malah mènèhaké tumpukan kertas marang Greville. "Wènèhna marang dhèwèké." Greville mandeng Clodius lan njupuk kertas-kertas kasebut. Greville turu tengkurap ing dhadhané, ing pinggir bolongan reged, lan menehake kaca-kaca kasebut marang Blasi. Njupuk kertas-kertas kasebut, Blasi nyeluk Clodius, "Kowé péngin ngawasi katakombe Abbey; nanging, catacombs-catacombs kuwi reged banget kaya jugangan iki. Mungkin aku isa nimbang manèh janjianmu karo catacombs-catacombs kuwi." Clodius mung ngemut lambe lan ndeleng panggonan liya.

Sawise mlebu ing bolongan, Friar Grate ngangkat lengene lan njupuk candelarum saka salah sawijining prajurit, dheweke ngringis nalika manik-manik lilin panas ngglinghing ing sisih ngisor lengene. "Gawa pepadhange," Blasi nguwuh marang Grate, nyedhaki Gatesstone. Nalika biarawan kasebut madhangi permukaan Gatesstone sing wis dipoles, Kardinal mriksa akeh larik ukiran sing beda nanging ora bisa diwaca, sing dudu asale saka basa Prancis utawa Latin, nanging kabeh diatur kanthi lancar minangka basa tulis sing ora dingerteni dening para sarjana sing paling pinter ing jaman kasebut. Khususé, ukiran kasebut dudu gambar hieroglif, nanging luwih kaya tokoh geometris sing wis dikenali Kardinal Blasi saka koleksi teks sing tau didhelikake ing arsip Apocrypha . Blasi menehi isyarat supaya Grate tetep ing panggonane ngadeg. Kardinal kasebut mlaku luwih adoh saka sisih ngarepe Gatesstone lan ngadeg ing tengah-tengahe ukiran-ukiran kasebut. Tepat ing Ing mripate, aliran simbol koyone mbentuk pola—baris bunderan lan garis sing bisa uga nuduhake urutan prasasti sing njaluk pangucapan langsung. Nanging, kaya kaping pirang-pirang Blasi sinau simbol-simbol sing padha ing buku-buku Apocrypha , sanajan dheweke meh bisa ngucapake swara sing katon, kabeh sing muncul yaiku rasa frustrasi sing bola-bali amarga dheweke ora bisa. Dheweke ngalihake pandangane.

menyang kaca-kaca ing tangan, gumun karo carané sawijining ulama Biara jenenge Naramsin bisa kasil nerjemahake prasasti samar kasebut menyang basa Latin.

Kertas-kertas Blasi mabur lan geni Grate kedhip-kedhip kena angin adhem, sing dumadakan nyebar ing sikile sing nganggo sandal. Bebarengan, dheweke ndeleng munggah lan weruh Clodius, Greville, lan Bourne sing mandeng dheweke. Blasi ngusir dheweke lan mlaku menyang Gatestone. Dheweke ndhingkluk, ndeleng liwat bolongane, lan mung weruh tembok jugangan sing peteng lan adoh. Dheweke nyelehake pucuk driji ing sisih Gatestone lan nemokake yen tembok kasebut adhem banget. Maneh, dheweke mundur menyang kadohan sadurunge lan mandeng monolit, ngusap dagune, kesasar ing pikirane.

Bourne ngresiki tenggorokane kanthi rame, kaya-kaya nuduhake rasa ora sabar sing saya tambah. Blasi mangsuli swara kasebut, malah ora nggatekake kanthi ndeleng, "Iki dudu hiburan, Kapten. Sawetara usaha mbutuhake kehalusan."

Bourne nggresula, ngrangkul pinggul, lan mlaku-mlaku cedhak pinggir bolongan . "Watu goblok sialan," sambate.

Mung nalika semana, Blasi kanthi santai noleh menyang Bourne lan nyipitake mripate. "Watu? Apa kuwi sing kokkira?"

Bourne negesake pratelane, "Watu."

Blasi menehake tumpukan perkamen marang Grate lan nyedhaki bagean lantai jugangan persis ing sangisore Bourne ngadeg lan nyeluk dheweke, "Mungkin sampeyan bisa nyilihake keris sampeyan, yen mung sedhela?"

Bourne nyekel piso gagang balung sing disarungake, sing digantung ing pinggul. "Lan kenapa?"

"Amarga aku pengin nuduhake karo kowe, babagan 'watu biasa ' iki —kaya sing gampang koksebut ."

Ngadeg ora adoh saka Kapten, Greville nyender ing kupinge Clodius lan nggresah, "Dheweke nggawa senjata menyang Omahé Gusti Allah!"

Bourne ngunus pedhange. Nganggo jempolé, dhèwèké ngusap getihé Ivan sing tipis saka permukaané sing wis dipoles. Clodius, nalika ndeleng piso ing njero gereja sing suci, nyipitké mripaté lan ngadegaké rahangé, nanging ora ngomong apa-apa. Bourne manthuk marang Blasi. "Apik tenan," dhèwèké setuju, mbuwang piso kasebut menyang jugangan. Keris kasebut muni banter ing lantai ing sandhingé Kardinal. "Kerok watu sucimu lan tunjukaké keajaibané marang aku."

Blasi nggeleng nalika njupuk piso kasebut. "Oh, aku ora bakal ngeruk. Nanging, aku bisa uga narik kawigatenmu nganggo lading iki." Dheweke mlaku adoh lan nyedhaki Gatestone. Banjur, dheweke rada mbungkuk lan nguncalake piso kasebut liwat bolongan tengah.

Bourne ngrungokake keris tiba saka sisih liyane bolongan. Ora ana apa-apa—kaya-kaya wis ilang. Dheweke ngubengi sisih jugangan, nanging ora weruh piso ing lantai jugangan. Clodius lan Greville ngetutake, loro-lorone bingung. Akhire, Bourne ngandhani Blasi, "Aku wis ndeleng keajaiban sihir sing luwih apik ing Kratoning Sri Baginda." Saiki, yen sampeyan gelem; tulung balikke pedhangku."

Sanalika, kilatan cahya madhangi langit-langit katedral nalika keris Bourne nusuk dheweke, ngiris lengen kiwa klambine, lan nembus pucuk sepatune. sadurunge nanceb kuwat ing lantai watu. Bourne tiba mundur ing bokonge, sepatune isih tetep ing panggonane. Dheweke ndeleng keris, sing saiki nyangkut ing antarane driji sikile, gagange ditutupi lapisan tipis embun beku. Dheweke mriksa lengen klambine sing suwek kanggo ndeleng garis abang tipis sing ana ing lengen ngisore. Banjur dheweke nggoleki langit-langit gereja lan mung nemokake mural Malaikat lan Iblis sing perang, lan raja-raja sing nangis. Kanthi alis diangkat lan cangkem menganga, Clodius lan Greville mandeng lading sing tiba. Blasi ngadeg ing bayangan jugangan, ora nggatekake apa sing kedadeyan ing njaba jugangan. Dhèwèké mangsuli marang Bourne, "Sayangé, iki ora bisa dibalekake, Kapten. Pedhangé wis ora ana."

Bourne medhot pucuke keris lan narik metu saka sepatune, karo nggrundel ing sangisore ambegané; "Coba manèh lan aku bakal lali nèk kowé dadi Kardinal." Sawijining prajurit mlayu maju lan ngulurake tangané mbantu. Bourne nyekel tangané, lan wong lanang mau cepet-cepet ngangkat dhèwèké ngadeg. Banjur, Kapten bisik-bisik marang prajurit mau nalika mbalekake keris tumpul menyang sarungé, "Sersan Armond, iki wektuné kanggo nyemangati para prajurit. Kowé ngerti apa sing dakkarepake. Saiki, delengen. Cepet-cepet." Armond nggebug gandhewa lan mlayu menyang lawang katedral nalika Bourne ngliwati mripat sing ndelok saka langit-langit nalika dhèwèké nyeluk, "Lan jupuk helemku!" Armond mandheg lan nggebug gandhewa maneh sadurunge mlayu lunga.

Greville ngandhani Blasi, "Pedhange tiba ing kene!"

Bourne kanthi ati-ati nyedhaki pinggir jugangan lan nemokake Blasi ndeleng dheweke, tangane disilangkan. "Apa isih watu, Kapten?" Nanging, Bourne mung menehi dheweke tatapan sing ora tenang. Blasi noleh lan menehi instruksi marang Clodius. "Priksa manawa tali ing altar diwalik, lan pasang prajurit Kapten ing sisih ngelawan lempengan kanggo nutup maneh jugangan." Clodius manthuk lan mlaku adoh, nanging mandheg lan ndeleng Bourne kanggo njaluk persetujuan. Bourne manthuk lan ngusir dheweke kanthi lambaian tangane sing nesu. Mangkono, Greville ngowahi posisi tali nalika Clodius nyetel maneh para prajurit.

Ing njero jugangan, Kardinal Blasi wiwit kuwi ngalihake kawigatene menyang Gatestone. Lan nalika Clodius wis nyelehake wong-wong Bourne pungkasan ing tali sing diwalik Greville, Kardinal njupuk Terjemahan Naramsin saka Grate lan ndhawuhi biksu kasebut supaya nyekel candelarum kanthi dhuwur supaya dheweke bisa maca ayat-ayat sing ditulis tanpa nggawe dheweke ora bisa ndeleng kabeh raine Gatestone. Swara wahing prajurit sing dadakan nyebar ing njero katedral lan Blasi ndeleng Bourne. "Aku butuh meneng, Kapten." Bourne ndhawuhi anak buahe. "Ora ana swara!"

Kasepen sing ora tentrem banjur keprungu, mung dipecah dening swarane Blasi sing cetha lan terukur, nalika

dheweke wiwit maca saka kaca ing tangan. "*Et erit fugerit a voce formidinis cadet in faveam and qui se explicuerit de fovea tenebitur laqueo—*"

Wektu malih nalika Blasi ngubengi Gatestone, maca banter ayat-ayat Latin Naramsin. Friar Grate nggantung ing lengene, karo lilin ing dhuwur. Pungkasane, Blasi mandheg mlaku lan madhep monolit. Dheweke banjur maca ayat pungkasan sing dipilih. "*—formido et fovea et laqueus super et qui habitator es terrae.*" Banjur dheweke nurunake kaca-kaca kasebut lan nyinaoni watu kasebut. Semenit liwati—banjur rong menit. Pungkasane, Blasi lan Grate maju kanggo mriksa pasuryan reca sing ora owah.

Nganti menit katelu sepi, Bourne nyeluk Blasi, "Apa saiki kita kudu pura-pura ndeleng tentara memedi, Yang Mulia? Utawa watu sampeyan bisa uga wis entek kabeh." iki sihir, sawise akal-akalan badut nganggo pedhangku?"

Blasi ndhangak lan nanggapi eseman alus Bourne. "Kaptén, kabeh uripmu mung sakwetara wektu kanggo watu iki."

Bourne nyilangake tangane lan mangsuli karo nyeungsemake, "Kaya uripmu, padha wae, sanajan kanggo krikil." Para prajurit mesem. "Menenga!" dheweke ngomeli wong-wong mau.

Clodius lan Greville ngadeg kapisah saka Bourne lan anak buahe nalika loro biarawan mau rembugan alon-alon.

"Aku kudu ngakoni," Greville bisik-bisik marang Clodius, "Sajrone pirang-pirang taunku dadi Imam Dewan Tinggi, lan karo kabeh sing aku maca babagan cathetan lan gambar watu kasebut; aku ora tau bisa percaya yen perkara kaya ngono pancen ana ing sangisore altar iki. Aku mung pura-pura percaya karo iku. Lan aku yakin manawa umume Biarawan Dewan Tinggi ngrasakake lan nindakake sing padha karo aku, mung amarga wedi karo teguran sing keras."

"Saiki, kita ngerti," wangsulane Clodius, manthuk madhep menyang jugangan.

"Nanging apa panjenengan pancen percaya yen ana—yen Biara kita nglindhungi watu kaya ngono?" Clodius ngangkat dagune. "Pancen, aku nindakake." Dheweke ngresiki tenggorokane sadurunge mlebu; "Nanging, aku nglumpukake watu kasebut supaya katon beda karo sketsa skriptorium." "Kepiye?" pitakone Greville.

Clodius nglipat tangane lan mikir, ngelus dagu nganggo driji sadurunge mangsuli, "Ya, watu kasebut katon sampurna banget ing gambarane. Mung Swarga sing ngerti, nanging aku nglumpukake supaya katon luwih umum—sanajan minangka peninggalan dhasar saka jaman liya." Dheweke nuding Greville nalika dheweke mandeng menyang kadohan. "Luwih saka iku, aku ndeleng iku meh padha karo watu-watu gedhe sing ngadeg ing Inggris—watu-watu kuna kuwi." watu-watu, disusun bunder; yen sampeyan isih kelingan"

"Ah, kuwi; ya, aku isih kelingan," wangsulane Greville, manthuk menyang lantai.

Banjur dhèwèké noleh menyang Clodius. "Lan kepriyé karo *Wanita-Momok Watu*, kanthi mripate ireng lan tumindak dosa marang wong lanang sing ora curiga? Apa kowé percaya yèn dhèwèké ana, kaya sing diklaim déning Abbot Vonig lan liya-liyané —yèn dhèwèké iku *Ibuné Para Grotesque?*"

Clodius ngringis, kaya-kaya pitakonane Greville dumadakan nglarani dheweke. "Kepiye carane

apa kowe bisa mangu-mangu dheweke? Dheweke ora mung ana, nanging dheweke nampilake awake dhewe kanthi wujud manungsa; adhem lan pucet, nanging isih urip kaya kowe utawa aku." Rungokna tembungku, Greville— *Ibune Setan Grotesques* pancen nyata."

Greville nggelengake sirahe; "Aku ora weruh siji-sijia tandha-tandha dheweke sajrone pirang-pirang taun aku ing Abbey. Aku ora tau ngimpi dheweke kaya sing diomongake wong liya." Dheweke noleh menyang Clodius, alis diangkat. "Apa kowe wis ndeleng dheweke?"

Clodius meh keselek nalika dheweke megap-megap; "Kowé ora bakal tau mbantah imanku, Greville! Jaga omonganmu karo aku!"

"Oh, ora; aku ora tau ngira yen kowe—ya, ora tau kaya ngono," ujare Greville. "Aku mung kepingin weruh apa kowe wis tau ndeleng dheweke. Nyuwun pangapunten." Clodius muter mripate lan ndeleng menyang wilayah katedral sing luwih peteng—mungkin nggoleki roh sing dheweke kelingan kanthi sampurna. Greville ngresiki tenggorokane lan ngalihake perhatiane menyang Bourne, nalika Kapten cepet-cepet ngubengi jugangan.

Bourne nyedhaki rong prajurit sing ndhodhok cedhak pinggir bolongan; pucuk tali kulit sing longgar ana ing antarane. Dheweke nutul pundhak salah sijine.

"Cabut tali saka bolongan lan pasang bunderan ing pucuke —cukup amba supaya Kardinal pas karo sikile, nalika dheweke njaluk supaya diangkat metu." Swara langkah sikil sing saya tambah narik kawigaten Kapten menyang oratorium katedral, ing ngendi sersané, Armond, lan saklompok prajurit, cepet-cepet nyedhaki dheweke. Bebarengan karo helem cadangan, sersan kasebut nggawa sepasang panah sing wis siyap ing saben tangane. Papat wong sing ngetutake dheweke mung nggawa siji panah. Kabeh dilengkapi panah datar, geter kulit digawe saka baut sing diiket ing pupune.

Nalika sangang puluh wolu prajurit, sing ngadeg ing tambatan altar , weruh Sersan Armond lan rombongan cilik sing bersenjata, dheweke padha sambat, muter mripate amarga ora marem. Sakabèhé, dheweke ngerti apa sing ora kudu ditindakake—ninggalaké pos utawa nglanggar perintah bakal dadi tumindak sing ora bisa diapura lan ora bisa dibalekake. Akibaté, nada swara para prajurit owah, kaya biasane nalika Kapten nemokake alesan kanggo luwih ati-ati lan menehi ukuman sing luwih abot kanggo wong sing ora manut.

Clodius nyedhaki Bourne nalika ngomeli dheweke; "Kapten, pedhangmu bisa diapura; nanging, wong-wong iki nggawa panah! Iki Omahé Gusti Allah! Kowé ora bisa nglilani—" Bourne muter awak lan njepret driji marang Clodius lan Greville, sing mandheg nalika mlaku. "Kowe loro!" Dheweke nuduhake tembok katedral sing adoh , menyang sepasang pilar watu sing gedhe banget. "Mangga lungguh ing kana, ngluwihi pilar-pilar kuwi lan nyender ing tembok, supaya ora kena panah sing nyasar—mesthi wae ora sengaja ." Bourne mandeng wong-wong mau kanthi mripat sing melotot.

Clodius cemberut nalika mikirake ancaman Kapten sing ora katon. Bisku loro mau cepet-cepet lunga, ngliwati deretan barisan lan nyolong panggonane ing sangisore salib Yesus sing diukir watu gedhe, sing digantung ing tembok. Lan ing kana dheweke

ngadeg, karo tangan nyilang, karo nggresah.

Bourne noleh menyang Armond lan njupuk helm cadangan. Nalika dheweke masang tutup sirahe, dheweke bisik-bisik marang para pemanah, "Kowe ngerti apa sing dakkarepake—ora ana sing istimewa. Nanging, ora ana cilaka bakal teka marang para imam. Lan yen salah siji saka kowe nglarani Kardinal lan perkamen-perkamené, banjur aku bakal mesthekake yen sikilmu bakal dikethok lan diwènèhaké marang asu." Bourne ndeleng mripate para pemanah lan para pemanah padha gelisah; nanging sersan tetep teguh. Kapten ngomong karo dheweke nalika nuduhake area sing ora ana alangan cedhak lawang oratorium; "Posisikake para prajuritmu kanthi tepat, ing kana." "Inggih, Kapten." Armond mbungkuk lan ngandika marang para prajurit; "Mèlua aku." Bourne ndelok Armond mimpin para prajurit lunga; lan sanalika, Kapten ngrenungake sersan enom lan berpengalaman, sing koyone meh padha karo awake dhewe sing ambisius biyen.

Nanging, sangang puluh wolu prajurit, ing tambatan altar, weruh Armond lan regu panah siji-sijine kanthi sudut pandang sing beda banget. Dheweke ndeleng sersan sing mimpin pangkat cilike kanthi dhengkul ditekuk, senjata wis siyap, lan ngarahake kanthi tepat menyang dheweke. Wong-wong mau padha ndeleng nalika dheweke menehi instruksi marang para prajurit panah, sauntara kuwi, karo nudingake sangang puluh wolu prajurit. Dheweke weruh dheweke nuduhake arah saben telung lawang katedral. Dheweke ndeleng dheweke nalika dheweke ngubengi mburi regu sing nembe diposisikan lan nyetel sepasang panah ing mburi para prajurit panah sing lagi ndhodhok sadurunge manthuk marang Kapten Bourne. Semono uga, dheweke nemokake Kapten sing mangsuli sersan sing dipercaya kanthi manthuk sing padha. Nanging, dheweke ngerti rutinitas kasebut; lan sangang puluh wolu prajurit saiki wis diwanti-wanti supaya manut saben prentah sing diwènèhake.

"Iki obah!" Swarane Grate mbengok saka njero jugangan. Bourne nyedhaki bolongan kasebut kanggo mriksa luwih cetha.

Ing njero bolongan kasebut, Blasi nyedhaki Grate, sing nyekel candelarum cedhak karo permukaan Gatestone sing wis diukir. Ing wayah sepi sing nggegirisi, biarawan kasebut bisik-bisik, "Ing kana." Grate nuduhake permukaan ireng sing kaya kaca— pantulan geni candelarum sing dhuwur lan sepi sing diangkat dhuwur. "Apa sampeyan bisa ndeleng gambar pantulan geni kasebut; kepiye mlengkunge?" Lan sanajan ora ana angin sing tiba ing ndhuwure, Grate gemeter amarga hawa adhem sing dadakan sing kaya-kaya ngisi ruang kosong ing jugangan kasebut. Dheweke nglirik liwat pundhake lan nemokake yen tembok jugangan saiki mengkilat amarga tetesan banyu, sing dumadakan nyawiji ing permukaane sing reged.

"Tetep meneng," Blasi mbengok. Dheweke ngusapake pucuk driji ing lumahing Gatestone sing adhem; tetep kokoh—cukup kokoh. Nanging, sanajan mangkono, gambar geni candelarum kasebut obah-obah, kaya-kaya gambar geni sing liwat ing banyu sing riak. "Pancen, pancen," Blasi nggumam, mriksa lumahing kanthi luwih ati-ati. Banjur, dheweke nyender lan cepet-cepet mundur sawetara langkah.

saka Gatesstone. "Apa iki?"

Ing kadohan sing luwih aman, Blasi lan Grate nyakseni kedadeyan sing ora wajar nalika, deretan prasasti sing diukir Gatesstone, ilang. Saka tengen ngiwa, lan saka ndhuwur ngisor, baris demi baris simbol sing diukir katon ilang, mung kari permukaan watu sing alus lan berkilauan. Lan sawise saben prasasti ilang saka pandangan—nalika kabeh permukaan Gatesstone dadi alus kaya kaca ireng, lembaran kristal es warna-warni nyebar nyebar kanggo nutupi.

reca sing saiki kebak embun beku. Adhem sing isih ana ing udhara dumadakan malih dadi adhem banget nalika Para imam weruh ana kabut ing ambegan siji lan sijine. Dumadakan, dheweke mundur menyang tembok jugangan lan ndeleng permukaan Gatesstone sing biyen kaku wiwit obah lan muter, bengkok lan nyusut, kaya-kaya kabeh blok sing dilapisi es ambegan ing pirang-pirang panggonan kaya biyen. Swara gemuruh sing jero diiringi getaran sing saya tambah ing sangisore sandal, lan wong loro kasebut ijolan ekspresi abang lan mesem sadurunge nggoleki lantai sing gemeter.

Ing njaba jugangan, ing tembok katedral sing adoh, Friar Clodius ngadeg ing sandhinge salah siji saka akeh wong sing kolom-kolom gedhe; lan kanthi tangan sing dilipat lan sikap sing dhuwur, dheweke sambat kanthi rahasia marang Friar Greville. "Ing privasi ruang kerja Kepala Biara, Kardinal kanthi pribadi milih sampeyan lan aku kanggo mbantu dheweke. Wektu iki, kita kudu ana ing kono jugangan, karo Yang Mulia." Clodius nggeleng. "Yen sejatine, aku kudune ana ing ngisor kana, ngganteni Friar Grate; aku luwih trampil babagan watu tinimbang dheweke!" Dheweke nggresula. "Nanging, kita ngadeg ing kene, nyender ing tembok, kapisah saka kabeh kedadeyan sing penting, kaya sepasang bocah pengawal sing ringkih." Dheweke ngringis kanthi rasa jijik. "Lan Kapten kuwi nyoba sabarku kaya ora ana liyane." Clodius nggresula lan nyenderake pundhake ing kolom. "Rungokna aku saiki, Greville; yen aku ora nggatekake lan nimbang—"

Clodius ngadegake rahangé lan ndeleng pilar sing dadi sandarané. Dhèwèké alon-alon nyelehake tangane nyentuh pilar kuwi—banjur tangan loro—banjur kupinge—lan karo sirahe nyentuh pilar kuwi, dheweke kandha, "Greville; Lebokna tanganmu ing pilar iki. Greville?" Clodius nyawang pundhake lan nemokake Greville ngadeg luwih adoh saka dheweke tinimbang sing wiwitane. Greville nyender ing tembok gereja karo tangane siji diangkat lan ndemek dasar salib sing dipasang ing tembok kanthi entheng.

"Cepet!" Clodius nglambaikake marang Greville.

Nanging Greville ora ninggalake tembok. "Obah!" dheweke mbengok, nurunake lengene lan nuduhake ukiran kasebut. Clodius ninggalake pilar lan nyedhaki dheweke. Greville nutup kupinge menyang arah salib, menehi isyarat supaya Clodius ngrungokake luwih teliti. "Rungokna kepriye geteré!" Clodius ndhingkluk, miringaké sirahé, lan krungu swara ketukan reca sing samar lan cepet nalika geter nabrak watu témbok.

"Pilar iki uga gemeter," wangsulane Clodius, ndeleng liwat pundhake, menyang pilar sing nembe ditinggal. Sanalika, loro imam kasebut ndeleng kanthi teliti

lantai.

Greville ngomong. " Temboke— pilar—saiki lantaine —apa kabeh gereja gemeter?"

Clodius ngangkat pandangane menyang fresco langit-langit. Dheweke komentar ing sangisore alis sing keriput, "Ora apik—kanggo mural iki."

Clodius mriksani lukisan sing amba lan dhuwur mau. Ing tengahé, ing ndhuwur altar katedral, potret lengkap telung raja diubengi déning bunderan geni biru. Luwih adoh ing njaba ring, lan ngubengi kanthi lengkap, ana gambar Malaikat perang nganggo pedhang, tameng, pelindung dada, lan helm. Kaya tentara udara, Malaikat-malaikat iki katon mbela telung raja saka kumpulan Setan bersayap, sing kabeh duwe fitur Grotesque sing padha karo macem-macem patung watu sing ana ing teras ndhuwur atap katedral njaba.

Greville mbisiki Clodius, "Coba critakna; apa sing kudune kedadeyan yen dheweke dudu wong sing diklaim —yen, malah, dheweke sekongkolan karo Kejahatan?"

Clodius ngringis lan noleh alon-alon. "Lan, sapa sing kokkarepake?"

"Kardinal," Greville nguwuh. "Kepiye yen dheweke ora mung niat ngundang Roh nglawan wong Inggris? Kapiye yen dheweke dhewe Iblis—lan teka ing Biara mung kanggo mbukak watu kasebut?"

Clodius mundur. "Apa kowe wis kelangan keseimbangan? Kowe ngomong bid'ah! Demi Gusti , dheweke Kardinal Avignon!"

Greville nerusake, "Lan aku iki Biarawan Dewan Rendah, nanging aku ora kenal karo petikan-petikan sing diwacakake. Apa kowe isih kelingan?"

Clodius nyedhak raine Greville lan ngomeli dheweke. "Dheweke dudu mung Biarawan Dewan, nanging Kardinal Dewan —*kanthi* tangane nyekel terjemahan lengkap watu kasebut! Apa dhèwèké ora *luwih* trampil tinimbang kita loro, babagan Gatesstone?"

"Nanging," Greville meksa dheweke; "Apa kowe ngerti petikan sing diwacakake?"

Clodius nyekel lengene lan nggereng ing kupinge babagan panyebab getaran ing lantai katedral—iku amarga jaran sing mlayu ing njaba gereja. Banjur dheweke ngeculake Greville lan ngancam dheweke. "Aja nyoba sabarku! Aku ora bakal ngrungokake maneh tuduhan sesatmu babagan Kepala Biara anyar kita. Saiki, kumpulake akalmu utawa kowe bakal kelangan papan sing sah minangka pengawas katakombe!"

Greville nyingkirake Clodius kanthi ambegan sing nesu sadurunge ngalihake pandangane. Biarawan sing diomeli kasebut nyilangake tangane lan mandeng para prajurit ing tambatan altar, sing saiki mandeng lantai sing gemeter. Sawetara saka dheweke bisik-bisik kanthi rasa kuwatir lan kabeh barisan rada goyah karo prajurit sing gelisah.

Bourne ngadeg karo telung prajurit cedhak pinggir jugangan lan ndeleng barisane sing gugup kanthi tegas sadurunge mbengok, "Aja meneng! Meneng wae! Yen ora,

Wong sabanjure bakal nggawe semangat sing apik banget menyang pos pemukulku!" Dheweke noleh. "Armond, siyap- siyap; senjata wis dilatih!" Dheweke muter maneh. "Kabeh kudu nggatekake aku —ora siji lan sijine; ora lantai; ora para imam—mung aku!" Meh satus prajurit kaku, kaya reca sing wis siyap, mripate mandeng Kapten. Gerakan sing jelas mung kedadeyan ing ngisor sepatu bot Bourne , ing lantai jugangan.

Ing njero bolongan kasebut, Kardinal Blasi mundur menyang tembok lan nggarap tali sing nggantung, nanging mung nemokake permukaan sing lunyu lan adhem sing saiki kebak kondensasi. Friar Grate ngelungake candelarum ing ndhuwur tembok sing sumunar nalika dheweke nggoleki taline. Sanalika, geni candelarum-e condong adoh saka tembok lan menyang arah Gatestone. Grate ngangkat siraha, nggoleki pinggir ndhuwur bolongan kasebut, lan nemokake yen, kaya cahya sing dicekel, kabeh geni lilin saka Candelabra lantai ing sakubenge uga condong menyang tengah jugangan. "Kapten! Taline!" Blasi mbengok, ngusap rereget ireng ing jubahe lan sambat ing njero ambekan. Banjur dheweke ndeleng sekilas saka pundhake, menyang Gatestone sing nonjol. "Saiki, yen kowe gelem!" Sawijining prajurit cepet-cepet nurunake tali nalika Bourne menehi instruksi marang Blasi; "Lebokake sikilmu ing njero tali pengikat." Blasi nyekel tali kasebut, nalika—

"*Fiss!*" Swara angin sing banter banget muni ngundang swara desisan sing ora mandheg kaya bledosan ventilasi gunung berapi. Pendeta loro mau mbuwang awake dhewe ing tembok. Candelarum Grate nabrak lantai jugangan lan genine mati. Blasi kelangan Terjemahan Naramsin; tumpukan kaca-kaca kasebut kasebar. Dumadakan, dheweke mlayu-mlayu ing lantai, sanajan nganggo tangan lan dhengkul, kanggo njupuk kaca-kaca sing tiba; nanging, tetep waspada marang Gatestone lan bolongan ing tengahé, sing saiki kebak. karo kabut ireng sing nggegirisi. Pepeteng sing nggegirisi ngebul lan ngebul sadurunge metu saka Gatestone minangka mega sing kandel. Blasi nyekel kaca pungkasan sing nyasar lan mlayu menyang tembok nalika kabut kandel nyusup ing lantai jugangan lan ndhelikake sikile kanthi pepeteng sing mutlak. Katon kaya-kaya kabeh lantai jugangan wis ilang, kabeh dikuwasani dening bayangan sing paling peteng.

Blasi nyekel tali nalika lembaran es, peteng amarga jelaga, mluncur mudhun ing tembok. Dheweke ngangkat sandhalé lan gelut nganggo gelung ing pucuk tali, kanthi bingung nggoleki pijakan. Kabut ireng munggah rata karo pinggulé. "Tarik—duh Gusti! Angkat aku metu!" Dhèwèké nyumpel kaca-kaca Naramsin lan nyekel taliné. Grate njerit nalika mlaku dhuwur ngliwati mega kaustik. "Kobong! Geni!" Swarane Bourne mrentah saka ndhuwur, "Kowe loro—tarik taline! Kowe—jupuk liyane! Obah!"

"Saiki!" Blasi mbengok karo untune sing kenceng. Para prajurit wiwit ngangkat dheweke metu saka bolongan sanajan getihe metu ing sikile. Grate mlumat ing ndhuwure Blasi lan

Tarikan bobot tambahan sing cepet nggawe salah siji saka rong prajurit njerit mlebu jugangan, nembus kabut kanthi swara gedhe sing njijiki. Prajurit sing isih ana njerit nalika tali sing cepet mleset ngobong njero tangane. Bebarengan, para imam bali menyang mega sing dhuwure nganti tekan pinggul.

"Kutuk kowe, Kardinal!" Bourne mbengok nalika nyekel tali kanggo ngganti prajurite sing gugur. Dheweke ngundang enem wong liyane. "Tali iki! Saiki!" Sikil-sikile obah-obah

lan taline kenceng bebarengan karo Blasi ngusir Grate saka dheweke.

Pendeta mau kesandhung mundur lan ilang ing sangisore kabut sing mumbul. Dhewekan, ing tali, Blasi ngglinghing munggah ing tembok jugangan. Para prajurit narik dheweke menyang papan sing aman sanajan dheweke mbuwang tali kapindho menyang bolongan kasebut. Blasi ngguling ing punggungge lan nyekel pupune. Noda peteng meresap liwat bagean klamine sing dipencet. Dheweke kaku amarga lara lan megap-megap, kaca-kaca isih ana ing untune sing dikepal. Sawijining prajurit ndhodhok ing ndhuwure lan ngrangkul pinggir jubahe.

"Aja—ndemek aku!" Blasi mbengok karo ngernyit.

Clodius mbengok saka kadohan, "Kowé lagi ngapa, Kapten? Gawanen Friar Grate metu saka kana! Dhèwèké bakal mati!"

Bourne mubeng lan mbengok marang Armond, "Obah , nalika dheweke nuduhake Clodius, "Yen wong lanang kuwi utawa ngomong, tibakna dheweke!"

Isih ana ing njero jugangan, Grate ngadeg kanthi cepet. Dheweke kesandhung, ngrab-raba, watuk, lan wuta amarga kabut korosif sing saiki munggah rata nganti tekan dadane. Bourne mbengok, "Bajingan ora trampil! Dheweke ora bisa ndeleng! Pindahake tali kuwi luwih cedhak—wenehake marang aku!" Dheweke narik tali saka prajurite, ngubengi pinggir jugangan, lan mbuwang menyang jugangan nalika dheweke nyeluk Grate. "Mrene; ya: mlakua menyang tali; ya; terus maju; aku ana ing kene!"

Grate nemokake tali kasebut lan nggandheng awake ing tali kasebut, isih keselek kabut sing kobong. "Tarik!" Bourne mbengok marang barisan wong lanang ing mburine. Kabeh padha nyender ing tali lan Grate ngglinghing munggah ing tembok jugangan. Mung setengah dalan menyang papan sing aman, kulit Grate ngelupas saka lengene, nempel ing tembok jugangan kaya tisu teles. Daging metu saka lengen sing kenceng nggegem tangane lan dheweke ngglinghing mudhun ing tali, tiba bali menyang kabut. Bourne weruh pucuke tali, tanpa gelung lan mbengok, "Gawanen aku tali liyane!"

Sepisan maneh, Grate mlumpat ngadeg, mung nganggo dagune sing ana ing ndhuwur kabut.

Nanging, kaya kulit ing lengene, sing saiki wis ilang, daging kupinge wis ilang—ilang kabeh . Saiki wis budheg lan wuta, dheweke mlayu kanthi panik ngubengi jugangan, tangane nyapu temboke kanggo nggoleki tali. Dheweke tiba. Maneh, dheweke ngadeg. Bourne nyiapake awake kanggo mbuwang tali liyane, nanging mandheg. Dheweke ora nyeluk pendeta; dheweke ora bisa. Dheweke malah ora ngenali globe abang sing obah minangka sirah wong . Nanging, Grate njerit wedi, nada swarane saiki owah banget dening kabut sing pedhes. Lan yen ana jeritan sing bisa diobong ing memori sing langgeng saka prajurit sing wis berpengalaman—

Saka panggonan sing dideleng, sangang puluh loro prajurit ing altar ora bisa ndeleng kedadeyan nggegirisi sing kedadeyan ing lantai jugangan; dheweke mung bisa ngadeg ngrungokake panyuwune imam sing nekat, sing jeritan kaya wong lanang sing diobong urip-urip. Mripate para prajurit ngleleh; jantung deg-degan; ambegan cepet. Sanajan mangkono, dheweke tetep teguh, nggenteni prentah apa wae sing bakal teka.

Swara jeritan Grate sing pungkasan ilang dadi luwih saka swara gemericik sadurunge kabut sing mumbul pungkasane ngrebut dheweke. Bourne mlaku kanthi cepet menyang Blasi, sing saiki turu ngglethak ing sisihe, ngglethak lara nalika dheweke ngobah kaca-kaca kasebut, nggoleki urutan ing ayat-ayate. Bourne mbengkong lan nggereng marang dheweke, "Wong lanang leleh kaya lilin ing kono "Terkutuk—apa wae sing kokundang!" Bourne nyedhak Blasi. "Apa kuwi tentara Memedi sing diberkahi— kabut ireng? Rungokna aku kanthi becik, Kardinal; aku kelangan wong ing tanganmu lan aku ora bakal kelangan liyane! Kowé kudu tangi saka kene lan ndandani apa sing wis koklakoni utawa aku bakal ndhawuhi wong-wongku narik lempengan kanggo ngliwati bolongan kasebut." Dheweke noleh menyang enem wong sing diundang saka tambatan lan mrentahake supaya bali menyang posisi sadur

"Kowé ora isa nindakké kuwi!" protes Blasi karo ngos-ngosan. "Aku kudu maca petikan sing bener supaya bisa nutup watu iki. Nanging kita ora isa nutup nganti Roh-roh kuwi metu lan aku ngundang dhèwèké nglawan wong Inggris ing Crecy!"

"Yen ngono lakonana saiki! Wacanen ayat-ayate! Kirimna lan aku bakal narik lempengan kasebut!"

"Ora ana Roh sing kudu ditimbal. Wenehana dheweke—wenehana wektu luwih akeh. Kabut dudu dheweke!"

"Kepiye kowe isa yakin? Apa kowe wis tau ndeleng roh?"

"Aku durung! Nanging, aku wis ndeleng akeh kabut!"

"Lan aku wis cukup ndeleng lan krungu!" Bourne mbengok. "Aku arep nutup lempengan iki — apa ora!"

"Rungokna aku, Bourne," Blasi mbengok lara. "Narik lempengan watu kasebut menyang jugangan ora bakal nutup watu kasebut. Sanajan sampeyan nutupi watu kasebut—ing sangisore lempengan watu kasebut, watu kasebut bakal tetep mbukak. Mung ayat-ayat sing bener sing bakal nutup watu kasebut!"

"Kowé kudu nemokake ayat-ayatmu kuwi utawa *aku* sing bakal dadi ayat sing nutup lempengan terkutuk kuwi!"

"Kowé ORA kena! Kowé ora kena cepet-cepet nggawa watu—utawa aku! Demi Gusti Allah, Kapten, delengen aku! Aku meh ora bisa ambegan, amarga lara!" Dhèwèké mbalik menyang kaca-kacané, ngobah-obah kaca-kaca mau nganggo driji sing gemeter nalika maca. "Sedhela manèh, aku njaluk —marang kowé," dhèwèké sambat, luh mili ing pipiné lan meh nesu amarga sikilé kobong.

"Aku ora duwe wektu sedela, Kardinal! Kabut kuwi isih munggah saiki! Nalika metu saka bolongan, aku bakal kelangan kesempatan kanggo nutup lempengan kasebut. Wong-wongku wis ana ing panggonane lan wektune dadi duwekku. Saiki, kowe—"

"*Woosh!*" Bourne noleh menyang semburan udara dadakan, sing asale saka jugangan.

"Tetep ing posisimu," dheweke mbengok marang anak buahe. Kapten mriksa bolongan sing remang-remang, karo kabeh geni candelabra ing lantai sakubenge saiki wis mati. Angin adhem metu saka bolongan kasebut. Ing tudung altar, permadani mabur kena angin sing terus-terusan.

"Ora! Cekel wong-wong mau!" Blasi mbengok, ngraba-raba kaca-kaca sing kasebar ing lantai. Nanging, sawetara kertas tiba keceplung angin, mung banjur ketarik menyang bolongan. Dheweke muter jejeg, ndemek tumpukan kaca sing ora rapi ing dhadhane. "Kapten, kepiye sampeyan ngarepake aku—angin iki—aku ora bisa ngatur—" Bourne nyela omongane, karo nyeluk saka mburine; "Yen kowe gagal, aku bakal kowé ditahan—lan kowé kudu bali karo aku, menyang Paris, lan ngandhani Baginda Raja, babagan kekejian iki, sing disimpen kanthi rahasia déning Gréja."

Blasi sambat nalika dheweke ngadeg kanthi langkah sempoyongan. Dheweke kesandhung saka jugangan, karo ngringis nalika nggawa kaca-kaca kasebut adoh saka bolongan sing kebak angin.

Bourne nguwuh nalika dheweke nyedhaki jugangan; "Para penjaga ing lawang; kowe bakal dadi pembawa oborku! Copoten saka posmu lan jupuk pangganti tambahan saka plataran—pitu wong bersenjata kanggo njaga sisih njaba saben lawang sing saiki kokjaga. Kabari yen sapa wae sing nyoba mlebu gereja kudu dipateni! Saiki, lunga!" Sanalika, para penjaga cepet-cepet lan telung lawang katedral ditutup. Bourne ndeleng saka mburine. "Armond, awasi kabeh sing obah!" Dheweke noleh. "Para wong sing ana ing tali; siyap-siyap narik bebarengan—ing target Banjur, karo keris sing wis rusak dihunus, Bourne kanthi ati-ati nyedhaki bolongan kasebut.

Ing sabrang katedral, Greville ngusap luh saka pipine, narik napas jero, ndeleng munggah saka lantai, lan noleh menyang Clodius, takon karo nesu, "Saiki Friar Grate wis mati, apa kowe percaya yen lantai isih goyang amarga jaran sing mlayu ing njaba gereja?"

Clodius nyipit mripate ndeleng dheweke sadurunge nyilangake tangane karo nyangga pundhake ing kolom. "Ati-ati karo omonganmu, Greville. Yen aku ora ngidini aku ditembak saka mburi, aku ora bisa nindakake apa-apa kanggo nylametake Grate. Lan kenapa kowe ora nindakake apa-apa?" Clodius gemeter. sirahe lan nerusake, "Kajaba iku, kita ora tau meksa dheweke mudhun menyang jugangan kuwi. Pilihané ana ing dhèwèké dhéwé—lan dhèwèké nindakké kuwi mung kanggo nyoba ngrayu Kardinal. Saiki, kendalikna irungmu lan kurangna swaramu, supaya kowé ora njalari aku lan dhèwèké ditembak!" Clodius watuk lan ngalihaké kawigatèné menyang jugangan. Sedhela kasepen kedadeyan ing antarane wong-wong mau.

Akhire, Greville mbisiki, "Ana kedadeyan ing njero jugangan. Kabeh geni candelabra wis mati. Lan aku krasa angin sepoi-sepoi." Dheweke mandeng Clodius kanthi cetha. "Kita kudu metu saka gereja, nalika para penjaga durung ana ing lawang lan Kapten ngadeg ing mburi kita."

"Ndeleng, ana ing kono?" Clodius nuding menyang seberang katedral kanthi ora katon nalika dheweke watuk maneh. "Kita ora bakal bisa tekan lawang."

Greville noleh saka pundhake Clodius lan weruh Armond sing mandeng langsung menyang dheweke. Greville ambegan marang Clodius; "Nanging dhèwèké ora bakal ngawasi kita terus-terusan. Mungkin, kita bakal lungguh ing lantai lan dhèwèké bakal nyingkiri?" Clodius ora bisa turu maneh amarga watuk sing terus-terusan. Saka pojok mripate , Greville nyinaoni ngarep gereja sing ora dijaga. Kanthi mripat sing muter, dheweke nggoleki dalam sing trep kanggo lolos, ngetutake tembok njaba kanthi lengkap. Ing sanjabane , dheweke weruh salib watu ing tembok, sing ana patung sing digantung. Yesus sing disalib— patung sing digantung mau obah kaya pendulum sing obah alon. Greville nyingkir kanggo mriksa luwih cetha sadurunge nguwuh, "Deloken obah?" Nuduhake salib sing goyang, dheweke nyawang Clodius, sing isih ngobahake tangane ing ngarepe raine lan watuk. Mung banjur, ing sudut cahya anyar, Greville weruh lembaran bledug tipis sing nutupi Clodius, ngambang mudhun saka ndhuwur pinggir ndhuwur pilar. Sanalika, loro imam mau ndhangak, nggoleki asal-usul bledug kasebut. "Iki lesung sing longgar," ujure Clodius. Dheweke mundur saka pilar, ngresiki tenggorokane , lan nggoleki langit-langit sing dhuwur sadurunge ndeleng maneh menyang Greville, sing ngadeg wedi, karo tangane nutupi cangkeme, mripate mblalak, lan mandeng mural langit-langit. Clodius ngetutake pandhangane lan ing titik paling dhuwur ing langit-langit, dheweke weruh telung raja sing dicet, katon kaya-kaya lagi noleh, mandeng mudhun, langsung menyang wong loro kasebut. "Ora mungkin," gumam Clodius, karo nyekeli bathuke. "Iki mung mural. Cahyane, utawa mungkin bledug, sing ndadekake kaya obah." Loro-lorone imam mundur ngluwihi deretan pilar lan menyang tembok gereja. Greville bisik-bisik, "Duh Gusti, apa sing wis —kita batalake?"

Telung lawang katedral mbukak lan ditutup maneh. Bourne ndhodhok ing jejere jugangan, ndeleng menyang jerone sing peteng nalika enem prajurit karo rolas obor ngubengi dheweke. Ing sangisore geni obor sing nari, rambute lan klambine mabur kena angin sing ajeg; lan karo bolongan sing saiki wis madhangi, Bourne mlumpat ngadeg. "Mundur!" dheweke mbengok, ngobahake tangane marang anak buahe nalika mundur sawetara langkah sadurunge mandheg ing kadohan sing aman kanggo ndeleng wujud anyar Gatestone sing nggumunake, sing saiki nguwasani papan bolongan kasebut.

Ing cahya obor sing kelap-kelip lan angin adhem, kabut kawangun ing ambegan prajurit . Bourne mriksa kolom sing obah, sing katon minangka tornado cilik sing ora obah sing ngadeg ing panggonane Gatestone nalika ana ing tengah lantai jugangan, mung ngadeg rada luwih dhuwur. tinimbang tingkat lantai katedral. Pucuk kolom ireng sing muter-muter ambane kaya dhasare; lan sanajan tengahe katon kosong, kekosongan sing katon peteng banget kanggo dideleng, ing njero. Nanging, cedhak pinggir jugangan sing luwih padhang, Bourne weruh yen kabut tinta, sing biyen ngancam bakal kebanjiran pinggir bolongan, saiki wiwit surut nalika klelep luwih ngisor ing tembok jugangan, luwih jero menyang bolongan, kaya-kaya mboko sithik ditarik dening angin puyuh. Lan ing kabut sing ilang, lantai jugangan katon, nuduhake siluet pendeta lan prajurit sing nyebar lan ora ana urip. Bourne

ngundang para pembawa obor. Ing angin sing saya mundhak, bara geni metu saka geni obor. Bourne nyekel keris sing dihunus lan siyap nalika dheweke nyedhaki jugangan.

Dheweke mandheg cedhak pinggir bolongan sing peteng. Sawijining prajurit ngangkat obore dhuwur lan nuding mudhun. "Kapten, dheweke isih urip!" Bourne ndeleng sosok bayangan kasebut ngglindhing ing gegere. Bebarengan, loro siluet kasebut katon gentian, ngglindhing menyang dasar angin puyuh, obah luwih cepet nalika nyedhaki. Kapten arep njaluk tali nalika dheweke ngerti yen dheweke ora obah dhewe. Mayit-mayit kasebut ngglindhing ing lantai lan angin puyuh nguntal dheweke.

Sanalika, swara gemuruh muni saka swara angin puyuh sing ajeg—gemuruh sing ora jelas, kaya gumpalan lendhut gedhe, nabrak siji lan sijine bola-bali. Bourne mundur. Dheweke mandeng tembok pusaran sing paling cedhak, nalika wujud ireng lan ora rata muncul, nutupi pinggiran njaba, katon saling ngoyak liwat kolom sing muter. Pinggiran sing alus saka angin puyuh ireng kasebut dadi permukaan sing ora rata lan peteng. Banjur ana potongan siji sing metu, isih nempel ing angin puyuh. Muter-muter, bagean sing nonjol mubeng ing sandhinge kolom, longgar lan kenceng. Ing wayahe iku, liwat gerakan puteran sing samar, Bourne ngenali makhluk mabur kasebut minangka lengen sing lembek lan ayun, lan mung nalika iku dheweke nemokake yen kabeh kolom wis malih dadi kenceng. koleksi bagean awak sing ireng lan muter.

Bourne ngeculake kerise; keris mau nabrak lantai. Dheweke ngangkat tangane kanthi ekspresi kekalahan lan ngomong karo prajurit ing sacedhake kanthi ekspresi kepuasan sing dipeksa; "Baginda Raja, njamin aku yen aku bisa seneng nginep bareng karo para biarawan sing apik ing Biara sing tentrem—akeh panganan, anggur Biara sing diberkahi—mungkin mburu babi hutan lan panggangan kanggo barisan—" Bourne nyekel rompi prajurit kasebut, mripate mandeng, lan nudingake driji menyang barisan sing muter. "Apa—demi Asma Gusti Allah—*iku?*" Bourne nyingkirake prajurit sing ora bisa ngomong kasebut, mlaku adoh, lan cepet-cepet mlaku bunder, nyekel rambute supaya ora nutupi mripate nalika dheweke ndeleng wilayah paling adoh ing katedral. "Wis cukup! Kardinal? Armond, Kardinal ana ing ngendi?"

Ing sabrang gereja, Sersan Armond ngusap lengene sing mbrebes mili. Ing sangisore ambegan, dheweke ngipat-ipati lembaran bledug alus sing alon-alon mudhun saka ndhuwur, nutupi dheweke lan para prajurit panah cilik. "Aku ora weruh Kardinal, Kapten," ujare Armond, ngedip-edip mripate nalika dheweke masang maneh rong panahe ing gegere anak buahe.

Bangkrut! Watu gedhe tiba saka langit-langit, remuk nabrak lantai, mung sawetara kaki ing ngarepe regu. Loro panah mlumpat ngadeg.

Armond mlumpat maju, "Aja meksa tanganku," dheweke nggereng, karo nempelake panah menyang mburi gulu wong-wong mau. "Gawe posisimu dhewe-dhewe." Wong-wong mau bali jengkeng,

ngobahake gegamane marang para prajurit sing ana ing tali. Armond mundur, loro-lorone gandhewane ditujokake marang gandhewane. Nanging mripate ana ing papan liya—marang loro biarawan ing sebrang katedral—supaya dheweke ora kelangan pandhita liyane lan luwih nguciwani Kaptene.

Clodius lan Greville obah kanthi gugup nalika mandeng menyang arah lawang gereja. Sanalika, dheweke noleh lan weruh Armond lagi menehi instruksi marang salah sawijining prajurit panah, lan prajurit sing lagi ndhodhok kasebut ngayunake gegamane menyang para biarawan.

"Dheweke bakal nembak kita!" Greville mbengok, nyekel jubah Clodius kanthi kenceng.

Clodius ngomeli dheweke; "Mungkin dheweke bisa uga—merga kowe!" Dheweke ngusir Greville .

"Amarga kowe ora bisa nahan awake dhewe, panah saiki diarahke marang aku lan dheweke ." Dheweke nggresula, ngangkat irunge menyang langit-langit kanthi rasa jijik sing katon.

Greville sambat; "Kita ora aman ing kene! Watu-watu gapura ambruk—"

"Ibune Yesus," dumadakan Clodius nggumam, karo mandeng langit-langit. "Iki ora mungkin nyata."

Ing ndhuwur altar, ora katon kajaba loro imam, telung raja mural katon urip maneh, nggeblak sirahe, raine katon sedhih banget. Nanging, gambar-gambar sing obah saka dheweke dumadakan macet ing panggonane, tetep, kanthi cangkem menganga lan mripat mblalak nalika saiki lagi mandeng Clodius lan Greville. Lan ing wayahe iku, raine sing beku wiwit kresek-kresek lan kobong, ngetokake mega asap sing ilang lan udan bintik-bintik cat sing gosong sing mabur menyang lantai kaya salju ireng. Mung nalika iku, para prajurit ndeleng munggah, nggoleki asal-usul awu sing nutupi dheweke.

Clodius watuk lan ngobahake tangane ing ngarepe raine, nyoba ngresiki kabut alus saka bledug sing tiba. Banjur dheweke nggoleki panyebab swara sing tajem lan njeblog, kaya swara saka watu sing kepanasen sing pecah ing banyu adhem, lan dheweke nemokake retakan sing nyebar ing sadawane pilar gedhe sing ngadeg ing sandhinge. Dheweke mlaku adoh saka pilar, mriksa saka kadohan, mirsani udan bledug sing mubeng ing sakubenge permukaan sing mlengkung. Dumadakan, celah-celah kasebut saya amba lan bongkahan watu gedhe tiba saka pilar, kabeh ambruk ing lantai kanthi swara sing memekakkan kuping kanggo narik kawigaten kabeh mripat ing katedral. Nalika potongan pilar pecah, liwat bledug lan reruntuhan sing tiba, Clodius weruh yen reruntuhan pilar kasebut ora acak, amarga bagean sing katon luwih j watu sing ora pecah katon minangka lumah alus ing sisih sikil raksasa sing diukir watu.

Nalika watu udan deres, biksu mau dadi cetha yen reca sing dhuwur mboko sithik katon saka ngisor pecahan watu sing tiba. Figur kolosal kasebut yaiku reca saka raksasa nganggo waja, nyekel pedhang dawa. Tangane liyane dipencet ing sangisore balok watu sing nyangga atap katedral. Kanthi rok pelat waja sing dilapisi tipis, dheweke ngadeg nganggo klambi perang Spartan sing ngelingake prajurit Romawi kuna.

Pelat mlengkung nutupi sikil ngisor lan lengen ndhuwur lan helem lengkap bunder ing kabeh sisih, kanthi bagean paling dhuwur saka tutup sirahe nyemplung munggah dadi titik tumpul. Ing antarane lambe sing amba, ana pucuk untu sing tajem lan deretan untu sing bergerigi lan mripat siklop siji ing tengah bathuke.

Greville mlayu ngliwati deretan pilar lan ngadeg karo meringkuk ing tembok njaba katedral. Dheweke ngalihake pandangane saka patung Cyclops sing dhuwur lan ndeleng menyang gerakan aneh, sing dirasakake saka pojok mripate. Ing kana, ing tembok, persis ing sandhinge lan persis ing ndhuwure dheweke, ana salib ukiran, kanthi wujud watu Yesus—obah- obah. Greville mandeng patung sing mirip Yesus; dhadhane cepet munggah mudhun, kaya-kaya lagi susah ambegan. Biksu kasebut sambat dhewe lan mudhun ing tembok. Kewalahan, dheweke nggulung awake dadi bal, mung kanggo nangis lan ndedonga supaya bisa tangi saka apa sing katon kaya impen sing nggegirisi—kanggo nemokake awake dhewe dumadakan ing katentreman kamar asrama. Clodius mbengok marang Bourne nalika nuduhake patung Cyclops anyar, " Deloken, Kapten! Demi Gusti Allah, apa sampeyan wis edan? Prajurit sampeyan ora nglawan! Kita kudu lunga, saiki!"

Nanging, Bourne mbalik menyang Clodius. Kapten kasebut mbengok prentah marang prajurit ing tambatan altar sing wis ngeculake taline lan tiba saka formasi. "Aja ninggalake posisimu! Bali menyang tambatan, saiki!" Nanging, prajurit kasebut mlayu, mlayu menyang lawang katedral. Kanthi cepet, Kapten muter lan mbengok; "Armond!"

Dumadakan, panah-panah pecah, baut-baut mabur, lan wong lanang mau tiba ing lantai karo sawetara panah sing ditancepake ing gegere. Dheweke nggeliat, keselek, lan mati. Mung nalika semana, Bourne ngomong karo Clodius, nuding dheweke, "Meneng, pandhita; *MENENG !*"

Bourne noleh lan gelus rambute sing lagi ngebul, nyelip ing mburi kupinge. Dheweke mlaku menyang para pembawa obor , "Ayo nyedhaki bolongan karo aku! Jaga genimu saka angin! Nglumpuk lan njaga obor tetep murub; saben geni madhangi siji liyane!" Dheweke nyedhaki pinggir jugangan. Ing cahya samar saka geni obor sing miring, dheweke weruh retakan sing kawangun ing tembok jugangan, munggah munggah lan ngliwati pinggir paling ndhuwur saka perimeter bolongan kasebut . Nanging, retakan kasebut nyebar saka Gatestone, liwat lantai katedral sing luwih dhuwur, malah nyebar ing sangisore sepatune. Bourne mundur. Ing njero ing jugangan, corong sing muter-muter sambat; saya banter nalika katon saya cepet. Ing sajroning erangane, keprungu swara jeritan akeh wong, kabeh, kaya dene kumpulan wong akeh sing nandhang sangsara sing ora bisa dimangerteni—kaya- kaya, paduan suara sing nggero saka sewu jiwa sing disiksa.

Bourne mbengok, "Ngendi Kardinal?" Nanging, mripate tetep mandeng marang monster ireng sing mubeng-mubeng saka bagean awak sing kenceng saiki ana ing ngarepe. Banjur dheweke mrentah para pembawa obor, mbengok ngungkuli swara nalika dheweke ngusir para prajurit saka jugangan, "Turun

mundur! Kabeh, slametake kowe telu —cekel lampumu. Kowe loro; aku pengin obor liyane ing gereja iki! Ati-ati! Lan kowe; lungguha ing tali!" Dheweke nguwuh marang Armond. "Siap-siap!" Banjur dheweke mbengok marang kabeh anak buahe nalika ngubengi ing mburine , "Ing tandhaku; kita nutup lempengan! Sejajarake awakmu kanthi rata kaya sadurunge! Lakoni langkah sing padha. Lan yen aku weruh salah siji saka kowe ngangkat sirahmu nglawan aku—" Nanging Kapten nutup cangkeme, noleh alon-alon menyang arah jugangan, lan mandeng wujud alus lan abang sing muncul alon-alon saka tengah kolom daging peteng sing muter.

~*~

Ing sabrang katedral, Clodius ninggalake Greville lan mlayu menyang lawang gereja nalika panah nabrak tembok watu. Percikan api njeblog, dawane sak lengen saka Pasuryane Clodius , dumadakan ng yakinake dheweke supaya mundur lan nimbang maneh babagan pelariane. Dheweke mundur menyang Greville, sing isih ngglethak ing lantai. Saka kadohan, dheweke weruh pemanah lagi ngisi lan ngarahake maneh senjatane marang dheweke. Clodius mlaku alon-alon menyang Greville, saiki terus ndeleng reca Cyclops raksasa, kanthi sirahe mudhun, katon nyinaoni pendeta kasebut nganggo mripat watu sing ora kedhip-kedhip Clodius nglipur Greville nganggo tepukan ing pundhake. "Tetep tenang. Kowé kudu kuwat nèk aku arep mbantu kowé lolos."

Greville lungguh lan ngusap mripate. "Ya—metu saka kene. Aku pengin, aku—ya—kita bakal lunga." Mripate Greville sing berkaca-kaca muter-muter, katon nggoleki apa-apa, ing endi wae ing gereja, lan ora bisa nemokake. Nanging, mripate katon nemokake kabeh sekaligus, mung, kanthi cahya sing beda banget. Dheweke nggumam, "Aku kesel. Aku kudu bali menyang asrama lan ngaso sadurunge wayah sore."

"Pancen." Clodius sarujuk karo saran Greville sing ora masuk akal, supaya dheweke ora medeni biarawan kasebut kanthi gagasan anyar babagan kahanane sing nggegirisi. "Lan kowe kudune." Wektune budhal; supaya kowe bisa nemokake katentreman lan istirahat—sadurunge wayah sore esuk." Greville nyawang Clodius, nanging kawigatene mudhun saka pundhake Clodius lan menyang langit-langit sing adoh. Pandangane kosong tetep mandeng gambar lukisan dinding sing mubeng. Dheweke weruh Iblis bersayap mateni Malaikat. Dheweke weruh Iblis mabur nembus bunderan geni biru, pedhange diangkat dhuwur nalika dheweke memenggal telung raja tanpa rai. Bingung, Greville mesem lemes lan manthuk, kaya-kaya nampa kedadeyan sing nggegirisi ing langit-langit.

Clodius nampar Greville. "Deloken aku! Ayo lunga saiki! Yen wis wayahe pas, aku ngarep-arep kowe cepet-cepet menyang lawang katedral. Aja alon-alon utawa mandheg! Terusna aja ndeleng apa-apa, kajaba lawang; aku bakal ana ing mburimu. Apa kowe gelem ngeterake aku?"

"Ya, aku mesthi tiba—nanging, aku isih bisa. Apa saiki kita kudu lunga?" pitakone Greville, ngulurake tangane marang Clodius supaya mbantu dheweke ngadeg. Ana swara gemuruh saka mburi, lan dheweke padha noleh bebarengan lan nemokake yen salib watu gedhe wis tiba saka tembok. Sisa-sisa salib kasebut kasebar ing lantai kaya tumpukan watu sing pecah.

pecahan. Nanging, saka kabeh pecahan sing kasebar, ora ana sing makili bagean sing bisa dikenali saka reca Yesus biyen, amarga saben potongan sing rusak mung kagungane salib watu sing biyen diukir. Tangane padha gandhengan, Clodius wiwit narik Greville ngadeg, nalika—

"Hiss!" Saka mburine Clodius— swara ngidoni banter kaya kucing sing nesu. Clodius mubeng nalika Greville sentakan mundur, lan loro biksu kasebut tiba ing lantai. Dheweke mandheg ing panggonane lungguh, mripate mblalak lan kaget, jubahe diobah-obahake ing angin katedral nalika Wong-wong mau padha mandeng rai, apa sing bisa dibayangake dening wong suci, minangka kejijikan sing ora bisa diungkapake. Ing ngarepe ana patung watu, sing sadurunge dipasang ing salib sing diukir. Saiki ngadeg, kapisah, lan dhuwure kaya asu cilik. Awake mèmper karo asu ajag. Nanging, saliyané untu kaya jarum, sirahé tetep ora owah lan cocog karo rupa sadurungé yaiku ukiran Yesus, lengkap karo makutha eri. Lan ora kaya cakar ngarepé, sing ngadeg kapisah, jejeg lan ora ana alangan, Cakar mburine nyandhak lantai, loro-lorone katon dipaku lan dipasang ing sisa-sisa gedhe salib watu sing biyen. Patung Grotesque kasebut ngrayap menyang dheweke, nyeret bagean mburine sing mbengkong mundur lan bongkahan watu sing isih nempel. Clodius lan Greville mlayu adoh saka sosok watu sing nyedhak .

"Ngamuk!" Swara banter saka Cyclops sing lagi ngadeg nggegirisi ing njero katedral , ngilangake kabeh swara sakwetara. Clodius nemokake raksasa kasebut mandeng dheweke nganggo mripate sing gedhe. Patung kasebut ngeculake tangane saka langit-langit, ngangkat pedhang gedhe nganggo tangane liyane, lan wiwit mudhun saka ndhuwur dhasar kolom sing pojok nalika loro imam mlumpat lan mlayu menyang tembok. Raksasa watu kasebut nggebug sikile sing nganggo sandal menyang lantai gereja, nggawe retakan liwat watu-watu ubin, nyebar saka ngisor tumite. Watu atap lan bledug nyiram patung sing obah. Dumadakan, bagean atap katedral sing ora didhukung ambruk lan, ing kekacauan sing gemuruh, kolom lebu gedhe tiba ing ndhuwur raksasa kasebut.

Cyclops remuk amarga kekuwatan sing dadakan lan kabeh ambruk ing lantai kaya longsor pasir lan watu. Bledug gedhe nggulung ing lantai nalika angin nyapu, nyebar ing endi-endi lan nutupi kabeh pemandangan gereja. Ing lantai, sosok asu ajag watu mlayu-mlayu, nalika nyeret potongan salib sing rusak ing mburine. Dheweke mlayu menyang tengah katedral lan nyemplung menyang jugangan sing sebagian ditutup. Kaya wabah sing nemen, neraka nguntal katedral, ora ana ikon suci sing disimpen. Lan wayahe sing misterius kasebut malih dadi mimpi buruk sing saya parah.

"Mungguh!" Kapten Bourne mbengok. Para prajurit narik lan ngiket nalika lempengan altar nggeser luwih maju, nggebug lantai sing retak. Ing angin sing banter lan bledug sing ngobahake, wong-wong mau ngadeg meh budheg lan wuta. Kanthi sapratelo jugangan sing ditutupi ing sangisore lempengan sing saya amba, celah-celah ing lantai sing saya amba muni karo

nyemburake kabut sing adhem banget. Ana wong lanang mbengok karo swara sing kaya-kaya mung setengah njerit. Sanalika, Bourne weruh papan kosong ing barisan—lan retakan gedhe ing lantai sing ngetokake kolom kabut lan kristal es. Dheweke mlayu ngliwati barisan lan mlumpat ngliwati retakan sing nyebar ing watu-watu ubin. Nanging, dheweke wis kasep; dheweke malah ora bisa nemokake prajurite ing celah jero sing katon mudhun nganti tekan neraka. Dheweke mbengok marang wong-wong sing nganggur liyane, sing saiki nyekel sepasang obor tanpa geni, "Muter ing mburi formasi saiki! Yen ana salah siji saka kita tiba, langsung njupuk posisi kasebut!" Dheweke noleh menyang tembok sing adoh. "Armond; siyap njupuk komando!" Nalika wong-wong mau ngeculake obor lan mlayu saka jugangan, Bourne ngangskangi celah lantai. Dheweke ngiket awake ing tali, kanggo ngganti wong sing tiba, lan menehi peringatan marang kabeh prajurit ing tali; "Kita narik dadi siji lan mati dadi siji!"

"*Angkat!*" Bourne mbengok. Buku-buku driji sing biru nyekel tali. Wong-wong sing gemeter nggresah lan nggresula. Maneh, altar maju alon-alon. Es sing muni metu saka kolom sing muter, nglempari saben prajurit. Wong-wong mau teles lan reged amarga bledug, sawetara ngringis. Ing sangisore jenggot sing adhem, lan kabeh padha nuduhake ekspresi wedi lan putus asa sing padha, kaya sing mung bisa dideleng ing panase perang sing rame.

"*Mungguh!*" Liwat bledug sing cepet ilang sing tau nutupi kabeh katedral, Kapten terus ndeleng sisa-sisa Friar Grate sing sumunar nalika terus ngeculake penampakan sing sumunar saka tenggorokane. Siji-siji, dheweke mabur saka cangkeme mayit, saben-saben mlayu luwih cepet tinimbang sing sadurunge—nganti tenggorokan mayit kasebut nggeblak lan sendawa kanthi bola-bali nganti pecah dawa. Dumadakan, kabeh sirah lan gulu biksu kasebut njeblug, rata karo pundhake lan ing saben arah, katon kaya kembang sing cepet mateng lan daging. Saka awak tanpa sirah sing isih ana, kolom Roh sing sumunar metu, njerit lan berdenyut mungguh. Wilayah sing luwih dhuwur ing katedral kebak wujud transparan sing sumunar. Ing endi-endi, penampakan ilang lan muncul maneh saka langit-langit, tembok, lan lantai— kabeh katedral kedhip-kedhip kanthi cahya sing ora wajar.

Lempengan altar kasebut nggeser kanthi cepet nalika watu gedhe kasebut ngglindhing ing ndhuwur mayit Friar Grate sing ngalangi, lan saben watu abot kasebut diangkat, awak tanpa kulit kasebut mbengkong. Luwih mundur nganti balung mburine sing abot banget remuk. Mayit kasebut mbalik lan mlengkung kanthi tajem menyang sisih. Ing sudut sing nggegirisi lan ora wajar iki, sisa-sisa siraha sing nggeblak copot, mung kanggo diuntal dening pilar ireng sing nggegirisi ing ngisore. Dumadakan, metune Roh-roh ing tenggorokan mandheg, nanging bolongan gulu sing amba terus karo swara groaning guttural—sesuai karo saben dorongan lempengan altar. Nanging, sisa-sisa sing bengkong pungkasane ilang ing sangisore watu sing geser. Pungkasane, ing wayahe koyone langgeng, swara gemuruh sing memekakkan kuping wiwit surut; angin dadi anteng; bledug dadi sepi, lan swara gemuruh sing banter ngoyak lantai katedral. Kanthi lempengan altar

saiki wis dikunci, Bourne lan anak buahe pungkasané wis nutupi jugangan kasebut. Gemuruh alus terus keprungu ing lantai, nuduhake anane swara bagean awak sing ireng sing isih muter ing sangisore watu puncak altar.

Senajan Kardinal Blasi wis kasil mbukak Gatestone—cukup kanggo ngeculake tentara Roh—dheweke ora nate nemokake kesempatan kanggo maca sisa petikan sing bisa ngirim dheweke nglawan Inggris, ing Crecy. Mula, rombongan Spectre sing ora ana tujuane mung ngubengi langit-langit, tanpa arah utawa prentah saka sapa wae.

ngurutake.

"Kutuk kowé, Kardinal!" Swarane Bourne mbengok ing tengah peteng sing isih ana - isih, swarane cepet ilang katutup gema sing tumpang tindih.

~*~

Ing njaba gereja lan ing sadawane pekarangan Biara, Odino ndeleng liwat semak-semak ijo sing ijo. Dhengkule meh krasa mual nalika ndeleng papat prajurit nggawa jasad Ivan sing lemes metu saka lawang ngarep bangunan katakombe. Dheweke nggawa mayit kasebut menyang pemandian ing ngendi dheweke diselehake ing jejere tembok njaba. Odino nahan luh, pikirane tetep ana ing Lazarus. Dheweke nyinaoni para prajurit sing ngadeg ngumpul ing plataran, perhatiane kabeh menyang gereja. Wong-wong lanang kasebut nuduhake menyang udhara, ing Penampakan sing sumunar sing metu liwat atap katedral. Wujud-wujud kuning sing sumunar ngubengi menara gereja nalika dheweke ngoyak-oyak siji lan sijine ing antarane deretan watu Grotesque sing dhuwur. Kabeh, dheweke padha nglumpuk kaya manuk dara sing padha gelut lan rebutan papan kanggo nginep.

Ora bisa nemokake Lazarus ing njero katakombe, para prajurit Bourne bali menyang ndhuwur lemah lan metu menyang plataran mung kanggo nemokake kabut Roh sing sumunar mlayu-mlayu ing sisih ndhuwur katedral. Dihipnotis dening tontonan surealis sing ana ing ngarepe, para penjaga nglumpuk karo kanca-kancane, kanthi mburi madhep deretan semak ing ngendi Odino ndhelik—biksu kasebut weruh kasempatane.

Odino metu saka grumbulan lan nyelip liwat lawang sisih bangunan katakombe. Dheweke mlayu mudhun ing lorong dawa, muter pojokan lan nempelake kupinge ing Lawang kayu ing lawang mlebu katakombe sing diikat wesi. Banjur, dheweke mbukak lawang kanthi alon-alon lan nemokake lawang kasebut ora dijaga saka njero. Isih ora digatekake, dheweke mudhun kanthi alon-alon ing undhak-undhakan sing remang-remang lan mlayu ngliwati koridor, muter-muter, mudhun jero menyang lemah lan mudhun ing lorong sing ora rusak sing ora ana papan liya, kajaba Lubang Sumur.

Nalika tekan Lubang Sumur, Odino nyodorake obor menyang bolongan peteng lan mbisiki, "Lazarus?" Nanging, ruangan kasebut kosong, mung ana swara gemericik saka sumber banyu ing lemah sing ngliwati selokan amba ing lantai. Odino mlaku

ing njero. Dhèwèké mlaku menyang pojok ruangan, ing ngendi dhèwèké njupuk salah siji saka akèh ember banyu kayu sing ana ing temboke. Dheweke nyedhaki selokan lan nutul ember kasebut ing lantai watu. "Lazarus? Kowe ana ing ngendi? Friar Odino." Banjur, dheweke menehake obor ing ndhuwur selokan lan nggoleki ing sangisore banyu.

Odino nggebug ember mau ing lantai. Ember mau pecah nalika Odino mbengok, "Lazarus, metu !" Sanalika, permukaan kali ing jero lemah pecah karo Lazarus sing teles kebes, sing ndhelik ing guwa cilik ing sangisore lantai— kantong kebak udara sing digawe dening erosi pirang-pirang abad. Untunge, mung limang wong sing ngerti anane ember mau: Lazarus, Odino, rong pengawal cacat jenenge Miguel lan Thateus, sing dipercaya Lazarus, lan biksu sing gagah lan rambute perak sing saiki turu ing cedhak kali. kamar mandi, sepi selawase.

"Apa bapak—?"

"Iya. Ivan wis seda, Lazarus; nanging dheweke bakal tansah ana ing kene karo kowe—ing kene," wangsulane Odino, karo nutul dhadhane Lazarus. Dheweke ngulu ludah kanthi susah payah.

"Saiki, rungokna aku, Nak; wektune wis sithik. Kita kudu cepet-cepet lunga!" Dheweke mbuwang sisa-sisa ember, nggandheng tangane Lazarus sing diulurake, lan ngangkat dheweke saka banyu. Lazarus narik netesake topeng saka sabuk taline lan meres banyune nalika Odino njupuk saka dheweke lan mbuwang menyang kali. "Ora perlu kuwi. Donyamu wis malih—beda." Lazarus ndeleng

nalika arus deras nyapu topeng kasebut. Lan

Kerudung rai mlebu liwat bolongan sing wis aus ing tembok, ilang selawase ing jero banyu peteng ing sangisore bumi.

Wong-wong mau mlayu saka Lubang Sumur lan mlayu munggah trowongan sing muter-muter. Sadurunge, biksu sing abot mau nyodorake obor sing murub menyang pepeteng sing saya tambah, lan ing mburine, ana jejak kumelun sing ana ing gendheng sing dipahat nalika jejak banyu saka jubah Lazarus sing netes mili luwih jero menyang trowongan. Luwih lanjut, ngliwati pundhak biksu kasebut, pantulan ing pupil mata bocah lanang sing amba katon minangka sepasang cakram kuning sing sumunar ing cahya geni obor sing mumbul. Lazarus nyepetake langkahe, jubahe sing teles muni lan pecah nalika dheweke tiba ing sandhinge Odino. Dheweke takon marang Odino; "Kenapa Gatestone njerit, biarawan?"

Odino mandheg dadakan lan nyender ing tembok kanggo ambegan sadurunge nguripake obor ing sepasang mripat biru. "Jerit? Kepiye carane njerit?"

"Aku krungu. Ing atiku— swarane. Sanajan saiki, asale saka kana." Lazarus nuding menyang pucuk paling dhuwur saka tembok watu trowongan.

Odino mikirké omongané Lazarus lan ngerti nèk bocah lanang kuwi nuduhaké arah katedral— menyang tengahé katedral. Biksu kuwi ngomeli dhèwèké; "Aku ora bakal krungu omongan ala kuwi manèh, Cah! Saiki meneng waé, supaya ora dirungokaké!" Maneh, dhèwèké padha mlayu munggah trowongan.

Dheweke cepet-cepet ngliwati labirin lorong katakombe. Akhire, Odino mlebu ing kamar bocah lanang lan mbengok, serak, "Metu saka jubah teles kuwi!" Dheweke ngglethak ing pinggir lawang mlebu. "Apa kowe duwe klambi anyar?"

"Aku nduwe kuwi ing ngisor kasurku."

"Banjur, terusna wae; aku ora bisa ndhingkluk ing kono! Apa kowe duwe tudung liyane?"

"Mung siji sing kokjupuk saka aku, biarawan."

"Ora masalah. Cepet-cepet copot klambi lan nganggo klambimu." Odino ngintip metu saka ruangan lan munggah ing koridor utama, nanging ora weruh apa-apa, kajaba peteng, amarga Lazarus saiki ndhelik, ora ana sing repot-repot ngganti obor katakombe. Nanging, Odino tetep njaga, ngrungokake swara alus, ngawasi cahya obor sing nyorot saka kadohan.

Odino noleh lan weruh Lazarus lagi jengkeng ing sandhinge ambene; nangis meneng-meneng ndeleng kothak kayu sing kebak sandhangan.

"Ana apa, Cah?" Odino nggresah.

Lazarus nyelehake tangane ing pinggir kothak. "Aku duwe tudung—sing anyar. Lan loro luwih akeh—siji ditandhani kanggo Miguel—liyane kanggo Thateus."

"Terusna, Lazarus! Durung wayahe!" Odino mlayu karo obor, narik njupuk jubah lan topeng saka kothak, lan nyelehake ing ndhuwur amben.

Lazarus ngusap raine, mlumpat ngadeg, lan cepet-cepet nyopot klambine. Odino menehake obor ing ndhuwur amben nalika dheweke misahake klambi nganggo tangane sing bebas. Bocah lanang mau mlaku-mlaku bunder, nyekeli dhadhane, ora nganggo klambi lan gemeter. Meh kabeh cara, awak Lazarus sing kuru katon normal kaya bocah lanang liyane sing umure padha, kajaba ora ana tandha-tandha pusing ing wetenge. Nanging, bedane paling gedhe antarane Lazarus lan bocah-bocah pengawal liyane dudu punggung sing bungkok, kaya sing dikira dening warga Abbey—pengawal, biarawan, lan Abbot. Saka penampilan, balung mburine sejajar sampurna kaya bocah lanang sing sehat. Nganti saiki, bedane sing paling mencolok yaiku

menawa Lazarus nduwèni sepasang swiwi sing dilipet lan kaya membran, sing digawe saka daging lan balung.

Lazarus ngebarake swiwine lan kanthi cepet ngobahake banyu saka swiwine.

Dheweke mbengkongake swiwine maneh lan noleh nggoleki Odino, nganggo klambi sing nutupi lengen, cemberut, nalika butiran banyu mili ing bathuk sing kusut.

"Nuwun sewu, biarawan," Lazarus ngaturake karo ndeleng ndhingkluk.

Odino manthuk menyang ambene Lazarus. "Gunakake kemulmu kanggo ngeringake awakmu."

Lazarus nindakake lan Odino ngulungake lengene. "Saiki, nganggoa sandhanganmu."

Nalika bocah lanang mau nganggo klambi, Odino nuduhake sandhangan lengkap liyane sing disampirake ing amben, kalebu jubah, cawat, tudung, lan rong pasang sarung tangan sikil. "Udarane wengi adhem; kowe kudu nganggo loro-lorone perban, siji ing ndhuwure liyane. Cepet-cepet lan rampungna!"

Odino nepuk pundhake, mlayu bali menyang lawang, lan ngadeg njaga nalika Lazarus sibuk banget. "Rungokna aku, Lazarus. Kita bakal ninggalake katakombe. Nanging, ana akeh prajurit ing pekarangan Biara, sing bakal nindakake kabeh katrampilane kanggo nyegah.

uwal kita. Lan sanajan pepeteng iku papan kanggo kita, kita ora bisa dideleng utawa dirungokake—lan kita kudu obah kaya angin.” Odino nahan batuk lan nyawang Lazarus. “Apa kowe gelem ngundang aku, Nak?”

"Ya, biarawan. Nanging—mungkin kita bisa ndhelik ing katakombe—nganti sesuk," ujare Lazarus, swarane gemeter. Biksu kasebut weruh ekspresi katon rasa wedi banget ing raine, sadurunge bocah lanang mau nutupi sirahe nganggo topeng.

Temenan, Odino sadhar yen Lazarus ora ngerti akeh babagan jagad njaba katakombe, kajaba apa sing bisa uga diklumpukake saka buku-buku skriptorium Abbey. Lazarus ngencengi tali kupluke lan nambahake, "Para prajurit bisa uga ora nemokake kita ing kene. Aku ngerti tembok bolong ing njero Terowongan Benion—"

Odino mlaku nyabrang ruangan, nyekel pundhake bocah lanang mau, lan ngocok-ocok dheweke. "Ora! Kowé kudu ngurus awakmu dhéwé! Katakombe wis ora ana manèh. Ora ana obor sing bisa diobong utawa dipateni; ora ana gawé anggur manèh; ora ana ngesiki témbok lan lantai manèh. Wiwit wayah iki, siji-sijiné prentah sing kudu dituruti bakal teka langsung saka kowé. Lan kowé bakal urip utawa mati miturut prentah kaya ngono! Aja salah paham, Lazarus!"

"Aku durung arep dadi biarawan,—"

"Ora ana sing istimewa, Lazarus. Nyawamu dhéwé gumantung saka iku!"

Lazarus ndhingkluk lan ndhingkluk, banjur meneng wae.

Odino ngeculake dheweke lan nggresula. "Ana apa maneh saiki?"

"Aku wedi, pandhita."

Odino jengkeng ing ngarepe. "Lan kowe luwih becik!" Pendeta kasebut nuduhake menyang langit-langit. "Wong-wong ing ndhuwur bakal mateni kowe yen nyekel kowe. Rasa wedi iku kahanan sing ndadekake kowe tetep urip. Rasa wedi iku apik." Dheweke ngobahake obor. "Rasa wedi iku kancamu, ora bakal diuji utawa dikhianati." Odino narik topeng kapindho saka amben. "Saiki, pasangake tudung liyane ing ndhuwure, lan pasang sarung tangan sikil katelu ing ndhuwure loro, langsung!" Odino ngadeg dadakan lan bali menyang lawang.

Lazarus cepet-cepet nganggo klambi nalika Odino menehi ceramah. "Kowé wis ora bocah lanang manèh—kowé wis wong lanang—ya?"

"Inggih, biarawan," sambat Lazarus, nutupi topeng kapindho ing ndhuwure topeng pertama lan njupuk sarung tangan liyane.

"Banjur, elinga jenengku; sapa jenengku?"

"Jenengmu Friar Delon Odino, friar."

"Dudu! Coba ngerteni — bocah lanang sing jenenge Lazarus, wis ora ana. Dheweke wis dadi wong lanang. Dheweke bisa ngomong lan nindakake apa wae kaya bapakne." Odino nabokake tangane sing mbukak ing watu tembok lan Lazarus kaget, kanthi cepet ngowahi bolongan mripat peteng ing topenge menyang biksu kasebut. "Saiki kowe dadi Ivan! Ivan kowe. Saiki, wangsulana aku maneh, mung wektu iki, kaya Ivan. Sapa jenengku?"

"Odino," wangsulane Lazarus, karo isih nggunakake sarung tangane.

"Apik tenan," wangsulane Odino karo mesem sedhela. "Wengi iki, kowe dadi bangga karo awakmu dhewe."

bapak. Kowé bakal njaluk kekuwatan saka dhèwèké—saka njero awakmu dhéwé. Dhèwèké bakal nuntun kowé ing roh, 'nganti pungkasaning dina-dinamu. Lan dhèwèké bakal selawase nunggal karo kowé." Odino ngelus dhadhané dhéwé. "Ing kéné; ing atimu." Odino nyawang mudhun nalika dhèwèké ngrasakake barang cilik sing didhelikake ing sangisoré jubahé. "Ah, iya. Dhèwèké meksa kowé duwé iki, nèk ana apa-apa—ya—ing kéné." Kanthi tangané sing bébas, pandhita narik kalung tali kulit saka gulune lan, nggantung ing tali tipis kasebut ana salib kayu cilik, sing langsung dikenali Lazarus minangka salib pandongane Ivan. Odino mlaku nyedhaki bocah lanang kasebut lan nggantungake kalung kasebut ing sirahe sadurunge nyelipke salib ing sangisore jubahe. "Iya; saiki kowe Ivan. Lan Ivan ora tau nangis, ta?" Lazarus nyawang Odino, mripate sing biru sumunar kena cahya obor liwat sepasang mripate sing saka bolongan ing topege.

"Ora, fria—ora, Odino," wangsulane Lazarus. "Aku wis nganggo klambi."

"Banjur, ayo padha budhal." Odino ngelus pundhake. "Lan apa wae sing kedadeyan karo kita, elinga yen kowe kudu cepet-cepet mlayu saka Biara iki lan tetep nyingkiri iku salawase. Yen para prajurit nyekel aku, kowe aja noleh mburi utawa goyah. Dhewekan, dheweke ora bakal mateni aku; nanging yen dheweke nyekel kowe, dheweke bakal mateni aku loro—kowe, kanggo sapa kowe, lan aku, amarga mbantu kowe lolos." Odino nyipitake mripate. "Nyawaku ana ing tanganmu. Aja nguciwani aku, Lazarus."

Lazarus ngusap-usap barang cilik sing didhelikake ing sangisore jubahe lan ngungkurake pundhake. "Aku ora bakal—Odino."

Odino mbuwang obor sing murub ing ndhuwur amben lan geni langsung ngobong selimut. Kumelun mumbul ing langit-langit watu lan nyebar menyang koridor. Lazarus kelingan layange Naramsin lan pirang-pirang kaca sing kebak simbol tulisan. Dheweke nyemplung lan nyurung lengen sing lagi dideleng menyang jerami kasur, nanging ora nemokake kertas. Odino narik dheweke. "Apa sing koklakoni?"

"Aku duwé gulungan perkamen ing kana!" Lazarus nguwuh, nuduhake amben sing kobong.

"Wis ilang."

"Wislah." Odino ngalihake sirahe Lazarus saka geni lan ndeleng langsung menyang mripate. "Kowé wis duwe kabeh sing kokbutuhake. Saiki, rungokna aku. Yen kita kepethuk, kowé kudu bali menyang Lubang Sumur lan ndhelik ing guwa ing ngisor. lantai—kaya sadurunge. Pepeteng lan kumelun bakal nutupi kowe, ya?"

"Aku arep," wangsulane Lazarus.

Biksu mau manthuk, ngusap kringet seger saka bathuke. "Mangga, ayo budhal—kaya angin," dheweke nggresah.

Odino ngrungokake cedhak lawang sadurunge ngeterake Lazarus kanthi cepet-cepet munggah ing koridor sing peteng. Ing mburine, cahya geni sing murub ilang nalika fitur-fitur penting saka lorong kasebut dadi peteng. Odino nuntun awake dhewe liwat trowongan ireng, kaya sing kerep ditindakake, nalika ziarah ing wayah wengi menyang gudang anggur; dheweke ngusap pucuk driji ing tembok lan nggoleki tandha-tandha sing ora bisa dilalekake sing bisa menehi dheweke ngerti persis ing ngendi dheweke mlaku. Lazarus mlaku cedhak ing mburine nalika dheweke mlaku munggah ing tengah kutha.

lorong lan, kanthi mlakune sing cepet lan ajeg, ora ndemek apa-apa. Ing pepeteng, mlakune bocah lanang sing wicaksana katon padha karo mlakune bapakne; kanthi langkah dawa sing nggebug tumit sing koyone ngobahake lemah ing sangisore dheweke. Bebarengan, biksu lan pengawal kasebut muter tikungan lan cepet-cepet mlaku menyang cahya sing adoh ing pungkasan koridor.

Akhire, trowongan kasebut mbukak menyang pager dhuwur, kanthi undhak-undhakan amba sing munggah, menyang pendaratan watu. Ing ndhuwur pendaratan, lawang kayu sing ora dijaga, diikat wesi, nandhani lawang mlebu katakombe Abbey. Cedhak sikil undhak-undhakan katakombe, obor sing kerlip-kerlip berjuang kanggo njaga geni sing pungkasan. Saka kana, bara abang sing murub ngambang menyang lantai lan mati. Odino munggah ing undhak-undhakan, menek setengah undhak- undhakan sadurunge nemokake yen Lazarus ora ngetutake dheweke maneh. Dheweke mandheg lan muter kanggo nemokake bocah lanang sing ngadeg ing sangisore lampu obor sing surem lan ndeleng k ing lantai. Pendeta kasebut megap-megap lan mudhun ing undhak-undhakan. Mung nalika semana, pendeta kasebut ngerti panyebab bocah lanang kasebut ora fokus. Lazarus mandeng lantai lan mriksa noda getih sing nyebar sing, sawetara wektu kepungkur, mili liwat pembuluh darah Ivan .

"Ora saiki!" Odino nyekel lengene lan, bebarengan, dheweke mlayu munggah tangga. Biksu kasebut mbukak lawang katakombe lan ngrungokake—mung kanggo krungu sepi. Dheweke mbukak kanthi cepet lawang lan mlayu mlebu lorong. Nanging, sadurunge dheweke mubeng pojokan, dheweke nglirik liwat pundhake lan weruh bocah lanang sing ngadeg ora obah ing ambang lawang— katone Lazarus ndeleng awake dhewe ngadeg ing pinggir jurang gedhe, ndeleng mudhun menyang njero. Odino mundur sawetara langkah lan nglambai Lazarus menyang dheweke. "Saiki!"

Lazarus narik napas jero sadurunge mlebu lawang. Dheweke kleleb nabrak Odino, karo tangane ngepal tembok jubah biksu kasebut .

"Apik tenan. Saiki, cedhakna." Odino nyedhak dheweke. Sanajan Lazarus ora ngomong apa-apa, Odino krungu ambegane sing cepet lan mbayangake ekspresi wedi sing didhelikake ing sangisore topeng sing ora katon. Dumadakan, saka jejere koridor, lawang ditutup banter; swarane prajurit sing nyedhaki saya banter.

"Kuwatna atimu, Lazarus!" Odino mbengok, karo ngobahake bebane mudhun ing lorong. "Cepet," dheweke nggresah marang bocah lanang saka pundhake. Lan karo Lazarus ing sacedhake, wong loro mau mlayu nyingkiri swara kasebut.

Wong loro mau metu saka lawang sisih bangunan lan ndhelik ing mburine deretan wit-witan ijo sing dhuwur, sing ana ing tembok Biara. Lan ing kono, dheweke tetep ora obah, nalika hawa adhem lan cahya rembulan sing samar-samar nggawe kabut sing katon ing ambegan cepet. Ing arah katedral, dheweke krungu swara prajurit sing padu diiringi bengok-bengok komando. Swara-swara ngisi udhara wengi: dengusan jaran, idak-idak sepatu bot, lawang sing dibanting, lan swara logam sing klenting— plataran kebak swara tentara sing rame. Odino

narik jubah Lazarus lan menehi isyarat supaya dheweke ngetutake. Bebarengan, dheweke mlaku ngliwati papan sing sempit ing mburi pager urip, nggeser gegere menyang tembok nalika mlaku. Dheweke alon-alon mlaku menyang gapura kidul Biara, swarane prajurit sing ngobrol saya banter saben langkah. Odino nyelehake driji ing lambene, menehi isyarat supaya Lazarus meneng.

Biksu kasebut kanthi ati-ati misahake grumbulan kanggo ndeleng papat prajurit sing ngadeg ing njero plataran, adoh saka gapura Biara sing mbukak lan ora dijaga, mburine madhep dheweke lan ndeleng munggah menyang atap katedral sing adoh—menyang mega Penampakan sing sumunar sing ngumpul ing ndhuwure. Maneh, dheweke narik Lazarus sadurunge misahake ujung pager lan mlaku kanthi gampang menyang papan sing mbukak. Nalika para prajurit isih ana, Odino narik Lazarus saka mburi grumbulan lan nyurung dheweke kanthi cepet liwat gapura nganti bocah lanang kasebut meh kesandhung lan tiba. Nanging, loro-lorone nyelip kanthi aman menyang pepeteng lan, kanthi nasib sing begja, Kejahatan sing padha sing nyelehake Lazarus ndhelik kanggo nylametake nyawane, supaya para prajurit ora nemokake lan mateni dheweke, apa anane dheweke, saiki dadi alesan kanggo ngganggu para prajurit lan ngidini dheweke lolos.

Kaya bayangan sing obah ing sangisore cahya rembulan sing surup, dheweke mabur mudhun ing lereng bukit lan menyang lapangan suket garing cendhak sing ditandhani karo deretan watu lan salib—menyang kuburan Abbey. Wong loro mau mlayu ngliwati gundukan lan ngliwati watu nisan, nganti tekan ujung kuburan. Odino ndhelik ing mburi watu gedhe, ngrebut Lazarus saka pandangan prajurit sing patroli.

Lan ing kana dheweke ndhelik saka kabeh wong. Odino nyender ing watu karang, megap-megap. Lazarus ngadeg ing cedhake, ndeleng meh kabeh panggonan sekaligus. Dheweke nggoleki suket, watu nisan, bukit-bukit sing adoh, rembulan abang sing munggah, lan langit sing jembar kanthi lintang sing ora kaetung. "Aku ora seneng," ujare. "Donya iki amba banget." Odino narik napas lan nggresula. "Lan bakal saya gedhe, sadurunge wengi liwati."

Lazarus mubeng lan takon, "Luwih saka saiki?"

Biksu mau nggrundel lan sambat; "Iki ora bakal bisa. Aku kudu njupuk bekal." Dheweke nyawang bocah lanang mau. "Aku ngerti dalan sing ora dijaga sing bakal nyedhiyakake dalan sing aman mlebu lan metu saka asrama—lan Biara, anggere para penjaga gapura tetep ora keganggu."

"Kita wis lolos—kita slamet!"

"Ora, Lazarus. Saka desa sing paling cedhak, kita butuh perjalanan luwih saka sedina, lan isih butuh perjalanan setengah wengi saka papan perlindungan sing bisa menehi perlindungan sing cukup saka srengenge—lan kita ora duwe bekal kanggo dina-dina ngarep, kajaba jubah sing ana ing geger kita."

"Kita bisa uga nemokake bekal ing dalan," saran Lazarus.

"Saupama jagad iki apikan kaya ngene. Sayange, kita ora bakal nemokake bekal kaya ngono ing dalan sepi sing kudu kita lewati. Siji-sijine sarana geni sing wis siyap lan siji-sijine

"Banyu seger sing kasedhiya kanggo kita tetep didhelikake ing njero tembok-tembok kuwi," ujare Odino, manthuk menyang gapura kidul Biara. "Lan sisa panganan ing antarane kene lan Mountain Mouth saiki didhelikake ing njero asrama, amarga aku nglumpukake kabeh sisa panganan ing pawon ."

Lazarus mandeng mangulon. "Mountain Cangkem kuwi guwa; ing kana," ujare, nuduhake arah cakrawala sing peteng.

"Pancen," wangsulane Odino. "Lan saiki kowe kudu ana ing kono —aman saka srengenge. Kowe isih kelingan guwa kuwi, ta?"

"Iya. Bapakku crita babagan Mountain Mouth. Lan Friar Nicholas njlentrehake marang aku,

kepiye carane dheweke nemokake iku."

"Apa kowé percaya nèk kowé isa nuntun aku menyang kana— mung sakwetara wektu?"

"Oh, iya! Aku isa ngajak kowe mranal!" ujare Friar Nicholas: yen ana wong sing mlaku mangulon *persis* , tanpa nyimpang babar pisan, mula dheweke bakal mlaku langsung menyang Mountain Mouth. Lan aku ora bakal nyimpang; kowe bakal weruh."

Odino nggresah lega, ngerti banget yen Lazarus nduweni rasa arah sing kaya dewa, malah luwih saka wong liya sing isih urip— rasa kasebut bisa uga ora bisa salah kaya manuk migran liyane. Lan dheweke yakin yen Lazarus ora bakal ngidini awake dhewe kesasar luwih saka mung sauntara watu saka dalan kulon, sanajan dipeksa mlaku menyang arah kasebut nganti pirang-pirang wengi. Odino noleh menyang Biara lan nggumam, "Pungkasane, iki bisa dadi kauntungan kita. Aku kudu njupuk bekal kita nalika para prajurit isih keganggu."

"Nanging para prajurit bakal nyusul kita!" Lazarus nguwuh, nyekel jubah Odino sakgegem .

"Ora," wangsulane biksu mau, noleh, karo narik tangane bocah lanang mau saka dheweke. "Aku kudu lunga dhewekan. Kita ora bisa njupuk risiko yen kowe dicekel."

Lazarus ngelus-elus watu gedhe mau. "Dadi aku kudu tetep ana ing kene—ing mburi watu iki?"

Odino nggelengake siraha. "Kowe ora bisa. Yen kowe tetep ana ing kene, prajurit patroli bisa uga nyerang kowe. Lan yen aku telat, kowe bisa uga ora duwe wektu sing cukup kanggo ndhelik saka srengenge." Odino mandeng wetan lan ndeleng rembulan sing padhang banget.

Lazarus nggoleki pinggir kulon kuburan sing luwih peteng sadurunge noleh maneh menyang Odino.

"Banjur, aku kudu ndhelik ing ngendi?"

"Ora ana ing kene. Cangkem Gunung," wangsulane Odino. "Lelungane mung setengah wengi. Wektu ana ing sisihmu. Lan kowe ngerti carane nemokake, ya?"

Lazarus ndhingkluk. "Mungkin. Mung yen Nicholas ngomong sing bener,—"

"Nicholas ngomong bener, Lazarus. Dhèwèké wis nuduhaké Mountain Mouth marang bapakmu lan aku. Aku lan dhèwèké ana ing kono nalika dhèwèké mènèhi jenengé."

"Nanging kita kudu budhal bareng—kowe lan aku. Lan sesuk, kowe isa bali menyang Biara lan njupuk bekal, ya?"

"Ora, Lazarus. Lelampahan iki angel banget— nyebrang akeh bukit lan lembah."

Odino ngusap bathuke sing kringeten ing lengene. Dheweke nyelehake tangane sing gemeter ing

wetenge lan nggelengake sirahe. "Aku ora pantes mlaku mrana lan bali maneh. Aku dadi beban sanajan kanggo aku dhewe—sanajan ora nggawa karung bekal sing abot. Yen aku ora mati amarga kadhemen, lan aku nindakake kaya sing sampeyan saranake, bali sesuk, mula "Piye carane aku bisa ngliwati para prajurit nalika gangguan wengi wis liwati lan para penjaga gapura wis bali menyang posisine?" Odino nuduhake ngliwati watu gedhe lan ngliwati tembok Abbey. "Deloken ing kana, ing ndhuwur katedral—ing barang-barang kasebut, sing dibebasake Kardinal anyar iki saka Gatestone." Lazarus nyawang atap lan menara gereja, wilayah ndhuwure saiki dipadhangi ing sangisore gerombolan Penampakan tanpa wujud. Odino nerusake, "Dheweke iku Roh, lan aku yakin banget yen Dheweke ora mung pengin nglipur kita karo pagelaran sing spektakuler. Ora, anane lan obahe nuduhake yen kejahatan sing luwih gedhe bakal kedadeyan ing Biara iki. Aku ora ngerti apa; nanging sanajan saiki, dheweke katon nglumpuk minangka tentara Roh. Deloken kepiye dheweke obah lan nglumpuk ing barisan, ing antarane undang-undang payon. Siji bebener sing mesthi, anakku. Kita ora bakal ana ing kene nalika dheweke teka kanggo ngatur awake dhewe. Dadi, aku kudu obah saiki, nalika para prajurit isih kaganggu dening dheweke, lan dening kumelun anyar saka katakombe. Wektune saiki, kanggo njupuk bekal, nalika iku bisa ditindakake kanthi gampang.

"Kowé bakal dicekel—aku ngerti bakal dicekel," Lazarus sambat, narik jubah biksu mau manèh.

Odino nyelehake tangane ing pinggul lan nyender. "Lan ayo padha nganggep yen dheweke nyekel aku. Apa sing bakal ditindakake karo biksu sing dicekel; njaluk pangapura? Lazarus, malah prajurit ngormati Gustine. Dheweke ora bakal nindakake apa-apa marang aku, sanajan mung kanggo sapa aku — wong sing ora duwe sandhangan lan abdine Gusti Allah. Saiki, sing paling penting, sampeyan kudu nggawa awakmu dhewe menyang papan sing aman ing Mountain Mouth sadurunge wayah sore metu. Aku bakal ketemu kowe ing kana, karo ketentuan-ketentuan kasebut."

Lazarus ngeculake jubah Odino lan ndhingkluk.

"Lan saliyane iku," Odino nambahake, "Yen dheweke nyoba nyekel aku, aku bakal nggebugi kabeh mau nganggo wedhus lan ngongkon dheweke lunga!"

Lazarus ndhagak lan nggelengake sirahe. Biksu mau ngrasakake yen esem, sanajan alus, saiki ndhelik ing sangisore topeng bocah lanang mau. Nanging, bocah lanang mau noleh saka dheweke lan mandeng menyang kadohan.

Odino jengkeng ing ngarepe Lazarus lan nyelehake tangane ing pundhake. "Aku ngarep-arep kowe kuwat, kaya bapakmu. Kowe nggawa salibe. Lan kowe bakal nggawe dheweke bangga, ya?"

"Aku bakal, biarawan," sambat Lazarus.

Odino nggoleki tandha-tandha prajurit ing lapangan. "Lan apa kowe yakin yen kowe bisa mlaku kanthi tepat, ngulon?"

"Aku isa," Lazarus ngiyatake. "Nanging kowe wis ngerti iki, biarawan." Swarane ana rasa jengkel.

"Iya, aku ngerti." Odino nepuk pundhake lan nuduhake sisih kulon. "Saka panggonan kita ngadeg,

kowé kudu mlaku *persis* mangulon sajrone separo wengi, lan Mountain Cangkem dadi duwekmu. Aja dideleng utawa dirungokake, ing sadawane dalan. Aja kesasar babar pisan — dalanmu ora kena ragu-ragu, supaya kowé ora sengaja ngliwati gunung. Nyingkiri kabeh, slametake dalanmu sing lurus lan sempit menyang guwa. Apa kowé nglumpukké aku?"

"Aku iya, biarawan."

"Lan yen kowe ora bisa tekan guwa sadurunge srengenge, kowe kudu nutupi awakmu saka srengenge. Yen ora ana apa-apa, kerok bolongan lan kubur awakmu nganggo lemah lan watu." Odino condong maju lan ngocok pundhake kanthi kenceng. "Iki penting banget, Lazarus! Srengenge bakal mateni kowe! Kowe bakal mati! Aku wis ndeleng — pati sing ora nyenengake lan nglarani! Dagingmu dadi watu, terus-terusan, sanajan kowe njerit! Lan ora ana sing bisa mbatalake. Srengenge bakal dadi patimu, Lazarus—ora ana urip, sawise iku."

Lazarus meneng wae. Odino ngeculake dheweke. Kanggone biksu mau, meneng lan sikap kaku bocah lanang mau koyone wis cukup dadi wangsulan.

"Saiki, aku ngarep-arep kowe lunga saka panggonan iki—mung kejahatan sing isih ana. Aja noleh mburi lan aja goyah amarga alesan apa wae." Odino mbenerake jubah bocah lanang kasebut. Dheweke mriksa lapangan maneh sadurunge nyenggol bocah lanang kasebut. "Apa kowe gelem ngeterake aku?"

"Aku iya, biarawan."

Lazarus mlaku menyang cakrawala ireng ing sisih kulon; dhèwèké ndeleng maju nalika nguwuh, "Lan kowé bakal rauh ngetutaké aku—bengi iki?" Swarané serak karo tembung-tembung sing gemeter.

"Kita bakal kumpul maneh ing Mountain Mouth esuk-esuk, yen Gusti ngidinake," Odino njamin dheweke. "Kanthi iman sing ora goyah lan tekad sing teguh, kowe bakal bisa slamet saka apa sing ana ing ngarepmu. Saiki kowe wis dadi manungsa, Lazarus. Kowe putrane bapakmu; lan kowe nggawa kabeh beban lan berkah saka dheweke. Aja goyah amarga gangguan, godaan, utawa kebingungan. Aja nyimpang saka dalanmu. Kowe Ivan, saiki. Ayo lunga! Lan meneng wae!"

Bocah lanang mau ngencangake pundhake lan mlaku luwih jero menyang kuburan. Odino ndeleng saka kadohan, nalika siluet jubah nyampur karo petenging wengi. Pungkasane, sosok kasebut ilang ing bayangan lembah sing cedhak. Sakedhap kepungkur lan angin kulon nyebul ing sadawane deso. Nalika Odino yakin manawa bocah lanang kasebut wis lelungan cukup adoh, dheweke banjur ambruk ing watu gedhe kasebut. Ing sangisore dheweke, tetesan luh sing disinari rembulan nutupi raine watu kasebut. Odino nangisi Ivan, amarga Ivan ora bisa nangisi Lazarus sing wedi banget; dheweke nangisi Lazarus, amarga Lazarus pura-pura dadi 'Ivan' sing dheweke durung siyap dadi; lan dheweke nangisi awake dhewe, amarga dheweke ora bakal bisa dadi 'Ivan' sing dikarepake Ivan kanggo Lazarus.

Sayange, ing sajroning kasepen sing langsung dialami, Odino ambruk, rumangsa kaya biksu lemu sing ambruk ing ndhuwur watu bunder —ngumpulake awake dadi mung titik manungsa sing ora ana wohe, kewalahan lan klelep ing banjir gedhe lan nggegirisi.

Grotesque ~ Epik Gotik dening: GE Graven || Bab VII || Online Gratis: <https://www.gothicnovel.org> || Kabeh hak dilindhungi undhang-undhang (c)1998 – AS

kekosongan lan rasa kangen sing ngamuk—nangis lan ngrasakake kasusahan sing didhelikake, nalika ana ing tengah-tengahe kuburan Biara sing jembar kanthi kuping sing wis suwe mati lan budheg.

[Pungkasan Bab 7]

Karya sastra iki digawe

d khusus kanggo dedikasi

Edgar Allan Poe (1809—1849)

— Muga-muga warisane tetep urip ing njero ati kita kabeh —

~[GothicNovel.Org](https://www.gothicnovel.org)~